

TÜM MALİYE SEN

Tüm Maliye alışanları Sendikası Yayın Organı
Ağustos 1993

Sayı: 5

Hizmet
retiminden

Gelen Gücümüzü

Kullandık
Kullanacağız

SUNU

Dört ay gibi uzunca bir aradan sonra 5.sayımızla yeniden MERHABA diyoruz. Ancak bu seferki buluşmamız biraz buruk bir merhaba ile başlıyor. Elbetteki nedeni önümüze her ay düzenli çıkarmayı hedef koyduğumuz dergimizi dört ay gibi uzun bir aradan sonra çıkarabiliyor olmamız.

Bu durumun bizim dışımızda nedenleri olduğu kadar bizlerden kaynaklanan nedenleri de var.

Fatih Cumhuriyet Savcılığının dergimize yönelik aldığı karar, dergimizin çıkışını engelleyemese de sizlere ulaşmamızı geciktirdi.

Bir diğer neden ise, bu sayımızdan itibaren bir görev değişikliğinin yaşanmış olması. Bahtiyar Alkan'ın sağlık sorunları nedeniyle Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Sekreterliği görevini bu sayıdan itibaren Abdurrahim Uzun devraldı.

Dergimizin çıkışını gerektiren önemli sebeplerden birisi de sendika olarak yaşadığımız mali sıkıntı. Bu sıkıntıların aşılmasında başta şube ve temsilciliklerimiz olmak üzere hepimize sorumluk düşüyor.

Bu sayıdan itibaren yayınımız hepimizin ürettiği, hepimizin yönettiği bir derginin ilk adımını atarak, kolektif bir çalışmayla elinize ulaşıyor. Derginin yayına hazırlanmasını tüm aşamalarında, teknik çalışma, araştırma, arşivleme, çıkışı ve dağıtımına kadar görev üstlenen bir basın - yayın bürosu oluşturulmasına yönelik adımlar attık.

Ancak yeniden belirtelim ki; bu dergi sendika üyesi arkadaşlarımızın ürettiği, denetlediği, geliştirdiği bir dergi olmadığı sürece gerçek işlevini de yerine getirememiş olacaktır.

Sendikamıza yönelik pek çok saldırının gündemde olduğu şu sıralar özellikle, örgütlenmemizi güçlü kılmak göreviyle yüz yüzeyiz. Sendikamızın siz üyeleriyle bağlarını güçlendirmesinde, eğitiminde, örgütlü mücadelesini pekiştirmede önemli bir işlev üstlenen yayın faaliyetimize sahip çıkmak hepimizin görevi. Bunun gerçekleşmesinde, şube ve temsilciliklerimiz bünyesinde oluşturulacak basın - yayın komisyonları önemli bir işleve sahiptir. Basın - yayın komisyonları haber, yazı, araştırma ve fotoğraflarla düzenli olarak beslenmek zorundadır.

Tüm üyelerimizi basın - yayın komisyonlarında yer almaya ve hep birlikte daha güzel, daha zengin bir yayın faaliyeti yaratmaya çağırıyoruz.

Abdurrahim Uzun
Tüm Maliye Sen Genel Basın -
Yayın Halkla İlişkiler Sek.

TÜM MALIYE-SEN

Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası
Aylık Yayın Organı
Kuruluş: 3 Şubat 1992

Sahibi
Tüm Maliye Çalışanları
Sendikası Adına
Genel Başkan
İrfan ERDEMOĞLU

Yazı İşleri Müdürü
Basın-Yayın Sekreteri
Abdurrahim UZUN
Yayın Kurulu
İrfan ERDEMOĞLU
Nafi MARAŞ
Bayram KESKİN
Halim ÖZPINAR
Turan AKKILIÇ
Yasemin GÜRÇAY
Ahmet KESİK
Levent DOLDUR

Basın-Bürosu
Abdurrahim UZUN
Gürel SÜRÜCÜ
Hatice ÖZÇELİK
Mustafa ARSLAN
Mine ÇOBAN
Murat DURMUŞ

Yönetim Yeri:
Tiryaki Hasanpaşa Cad. No: 9, K:3
Aksaray/İSTANBUL
Tel: 586 15 35-632 05 37

Dizgi-Teknik Hazırlık-Baskı:
Yön Matbaacılık Tesisleri Ltd. Şti.
Tel: 522 44 97 - 544 66 34

Dergi Hesap No
Abdurrahim UZUN
Ziraat Bnk.İst. Bayrampaşa Şub.
Hes. No. 30003-3171-419.

Gönderilen yazıların yayınlanmasına yayın
kurulu karar verir. Sorumluluk yazara aittir.
Yazı ve resimler yayınlansın veya
yayınlanmasın geri verilmez. Alıntılarda
kaynak gösterilmesi zorunludur

İÇİNDEKİLER

SUNU

Mücadelemizin Geldiği Aşama

ve Yeni Görevlerimiz	2
Baskı Sürgün Soruşturma	6
Toplu Sözleşmeye Çağrı	7
Kamu Çalışanlarının 3 Temmuz	
Ankara Kuşatması	8
Adım Adım Grev	17
Çağrı: Daha Güçlü Bir Sendika İçin... ..	23
Hukuk: İnönü "Kamu Çalışanları	
Sendikaları Yasaldır"	24
Kültür-Sanat	26
Demokrasi ve Sendika	27
Şubelerden Haberler	28
Emekçilerin Birliği Mücadeleden Geçer	29
Platform İlkeleri ve İç İşleyişi	31
Yitirdiklerimiz	32

Mücadelemizin Geldiği Aşama ve Yeni Görevlerimiz

Bir mücadele dönemini daha geride bırakıyoruz. Yeni bir döneme girerken daha yoğun geçmeye aday bir süreçle ve çeşitlenmiş görevlerle karşı karşıyayız. Yeni bir dönemin eşliğinde olmamızın nedeni sadece "yaz ayları"nın geride kalmış olması değildir. Geçtiğimiz Haziran ve Temmuz ayları, kamu çalışanlarının sendikal mücadelesinde gerçek bir dönüm noktasının yaşandığı bir

3 Temmuz eylemiyle kamu çalışanları haklarının nasıl kazanılacağına yöntemini bir kez daha göstermişlerdir. İşçi sendikalarının, tıkanan toplu sözleşmelerin çözümü için Hükümete süre üstüne süre verdiği bir dönemde, kamu çalışanları eylem programlarıyla sınıf mücadelesine yeni bir soluk kazandırmışlardır.

dönem olmuştur. Bu niteliğiyle geçtiğimiz dönem, önümüzdeki sürecin nasıl gelişeceğine ilişkin ipuçlarını da vermektedir.

Geçtiğimiz Haziran ve Temmuz eylemleri, eski dönemlere göre çok önemli özellikler taşımaktadır. Birincisi, bu dönem, başkanlığını yaptığımız Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'nun önüne koyduğu eylem programının gerçekleşme oranının çok yüksek olduğu bir dönemdir. Haziran ayındaki mitinglerden ve şenliklerden Temmuz başındaki Ankara Yürüyüşüne ve 15-26-29-30 Temmuz Hak Direnişlerine kadar bütün eylemler, nicelik ve nitelik açısından başarılı sayılmalıdır. Platform içindeki yaşanan olumsuzluklar ve sürecin birkaç sendikadan şırtında kalması gibi

olağan sayılabilecek eksiklikler bir yana bırakılsa, geçtiğimiz yaz aylarında kamu çalışanlarının ülke gündemindeki ağırlığının arttığı kabul edilmelidir. Kamu Çalışanları Sendikaları platformu Haziran, Temmuz 93 eylem programında Şölenler, Mitingler ve 13 Temmuz 5 kölden Ankara Yürüyüşünde önüne koyduğu ortak talepler şu şekilde sıralanıyordu,

1. Tek taraflı ücret belirleme-

ve katılımcı bir yasal düzenlemenin yapılması,

5. Ülkemizde yaşanan insan hakları ihlalleri, yargılı, yargısız infazlar ve Güneydoğuda yaşanan savaşın son bulması, insan haklarına dayalı demokratikleşmenin hızla yapılması, savaşın yerine demokratik ve barışçı siyasi bir çözümün hayata geçirilmesi vb. talepleri içeren dosyamızı hükümete sunarken bu Haziran, Temmuz eylemlerimizin ağırlıklı yönü propaganda ve kamuoyu oluşturmakla birlikte kitlesel nicel gücümüzü nitel örgütlenmeye dönüştürmek ve gelecekte haklarımızı alabileceğimiz örgütsel ve eylemsel gücümüzü yaratmaya yönelikti. Devletin ve onun siyasi iktidarının bizlerin bu tür çıkışları ile sendikalarımızla toplu sözleşmeye oturmayacağı da herkesin bileceği bir gerçekliktir.

Tek başına 3 Temmuz Ankara Yürüyüşü bile, kamu çalışanlarının mücadelesinin geldiği noktayı göstermesi bakımından yeterli bir örnektir. Bu eylemle, kamu çalışanları haklarının nasıl kazanılacağına yöntemini bir kez daha göstermişlerdir. İşçi sendikalarının, tıkanan toplu sözleşmelerin çözümü için Hükümete süre üstüne süre verdiği bir dönemde, kamu çalışanları eylem programlarıyla sınıf mücadelesine yeni bir soluk kazandırmışlardır. Ankara Yürüyüşü'nün bir başka önemi, kamu çalışanlarının, bir gün önce gerçekleşen Sivas Katliamı'na karşı anında ortak ve kit-

lerine karşı çıkarken, hükümetin sendikalarımızı taraf olarak kabul edip Sendikalarımızla Toplu Sözleşme masasına oturması.

2. Sendikal hakların Anayasal güvence altına alınması, işçi, memur, sözleşmeli personel uygulamasına son verilerek Tüm çalışanlar için ortak, genel ve demokratik bir çalışanlar yasasının Kamu çalışanları sendikaları, işçi sendikaları ve devletin birlikte hazırlanması 3. Sendikal mücadele önündeki 1982 Anayasası, 657 Sayılı Devlet Memurları yasası, 2821, 2822 ve 1475 sayılı anti demokratik tüm yasaları kaldırılarak yerine Sendikalarımızın, Konfederasyonlar, Baro, Meslek Odaları ve Devlet yetkililerinin birlikte belirleyecekleri özgür, demokratik

lesel bir tepki geliştirebilecek bir bilinç düzeyini yakalamış oldukları gerçeğidir. Kamu çalışanları sendikal hak ve özgürlükler mücadelesini genel demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak değerlendirmektedirler; Ankara Yürüyüşü bunun en açık kanıtıdır. Gerek nicel gerekse nitel boyutuyla Ankara Yürüyüşü, "Her yıl aynı eylemi tekrarlayarak sendikal mücadeleyi pasifize etmek istiyorlar" diyenleri de umarız biraz olsun utandırmıştır. Özetle, Ankara Yürüyüşü, doğru bir sendikal önderliğin sınıf mücadelesinin ivmesine çok şey katacağını gözler önüne sermiştir. Kamu çalışanlarının ekonomik, demokratik sorunlarının çözümü noktasında ortak taleplerini hükümetin en yetkili organlarına sunan sendika başkanlarımız, Başbakanlık kapısından kitleye ve tüm kamuoyuna şu açıklamada bulunuyorlardı.

Ankara Yürüyüşü'nün başkanı, Hükümetin açıkladığı "günlük maaş artışı"na karşı gelişen kitlesel tepkinin de yolunu açmıştır. İlk bakışta, 15 Temmuz'da başlayan ve giderek kitlesel bir grev niteliği kazanan Hak Direnişleri basitçe bir "günlük maaş artışına tepki" olarak tavrını kendiliğinden bir eylem olarak sunma gayreti içinde ol-

örgütlü gücünü işverene karşı gösterirken diğer yandan 15 Temmuzda 70.000 maliye çalışanını haklı ve meşru eylemine katmış, tüm ülke genelinde maliye emekçilerinin güven ve sempatisini kazanırken, kamu çalışanları sendikaları içinde de örgütlü kitlesel gücü ve tavrıyla hakettiği üst sıralardaki yerini almıştır.

Hak Direnişleri, maliyeden sağlığa, belediyeden haberleşmeye kadar geniş bir alanda gerçekleşmiştir.

Bu eylemlerde, kamu çalışanları sorunun az maaş artışı ya da çok maaş artışı olmadığını, taleplerinin grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklarını özgürce kullanmak olduğunu dile getirmişlerdir.

Kısaca özetlersek, Haziran ve Temmuz eylemlerinin önemi birkaç nedene dayanmaktadır: Birincisi, bu eylemler, kamu çalışanlarının kitlesel tavrının bugüne kadarki en gelişkin biçimlerinin açığa çıkmasını sağlamıştır. Gerek Ankara Yürüyüşü'nde gerekse Hak Direnişleri'nde, sendikaların üye sayısını aşan bir kitlesellik söz konusudur.

Bu eylemlerde, kamu çalışanları sorunun az maaş artışı ya da çok maaş artışı olmadığını, taleplerinin grevli ve toplu sözleşmeli sendikal haklarını özgürce kullanmak olduğunu dile getirmişlerdir. Gerek Ankara yürüyüşünde gerekse hak direnişlerinde, sendikaların üye sayısını aşan bir kitlesellik söz konusudur.

"Sorunlarımızı ve taleplerimizi Başbakana sunduk çözümümüzü noktasında sonuç alamazsak bir daha bu kıpırlara gelemeyeceğimizi iş yerlerimize dönüp hizmet üretiminden gelen gücümüzü devreye sokacağımızı söyleyerek yetkilileri uyardık. Buradan şunu da açıklıyoruz taleplerimiz noktasında sonuç alamazsak 15 Temmuzda iş bırakacağız" diyen kamu çalışanları vermiş oldukları sözü başta sendikamız Tüm Maliye Sen olmak üzere 15 Temmuzda Türkiye genelinde iş bıraktı.

muşlardır. Ancak 15 Temmuz ve sonrasında Hak Direnişleri, iş bırakmalar, iş yavaşlatmalar, toplu viziteler sendikal önderliklerin yönlendiriciliğinde gelişmiş, daha önce hiçbir sendikaya üye olmayan binlerce kamu çalışanı, sendikaların geliştirdiği bu eylemlere katılmışlardır. Deyim yerindeyse, sendikalar, büyüttükleri ağaçların meyvelerini bu dönemde toplamaya başlamışlardır. Sendikamız TÜM MALİYE SEN de 3 Temmuzda 5000'ni aşkın yürüyüşe katılan üyesiyle Ankara'da

İkincisi, sendikalar, bu eylemler sırasında gerçek bir çekim merkezi haline gelmişlerdir. Sendikaların üye kitlesi, kararlara azami ölçüde katılım göstermiştir. Sendikal önderlik-

Kamu açıklarının asıl nedeninin çalışanlara ödenen ücretler değil, vergi adaletsizliği, çarpık yatırımlar, ayyuka çıkan yolsuzluklar ve sosyal olmayan harcamalar (örneğin askeri, transfer harcamaları vb.) olduğu bunun da devletin niteliğinden kaynaklandığı kamu çalışanlarının büyük kitlesi tarafından kavranmıştır. Bu bilinç sıçraması belki de en büyük kazanımdır.

ler üye kitlelerinin ve üye olmayan binlerce kamu çalışanının güvenini kazanmışlardır. Bunda en büyük rol, kamu çalışanlarının ekonomik temeldeki taleplerini, sendikal taleplere ve giderek demokrasi mücadelesinin genel taleplerine tercüme etmeyi başarabilen sendikal önderliklerdedir. Bu süreç, kitleyi ve önderlikleri karşılıklı etkileşim içine sokmuş ve doğru bir sendikal yönelime evrilmiştir. Bu olgu bugün birçok işçi sendikasında bile olmayan bir durumdur. Sendikal hareketin genel bir kriz içinde olduğu bu koşullarda, kamu çalışanları sendikalarının geldiği bu aşama önemli bir kazanım olarak görülmelidir. Ancak bütün bunlardan, kamu çalışanları sendikalarının artık istenilen kurumsallaşma düzeyine ulaştığı sonucu çıkarılmamalıdır. Bu dönemde ortaya çıkan olumluluklar geliştirilmesi gereken bir temel olarak değerlendirilmelidir.

Üçüncüsü, ilk kez eylemlerle, kamu çalışanları, işveren olan devleti adım atmak zorunda bıraktırmıştır. Eylemlerin yaptırım gücü vardır. Ankara Yürüyüşü'nde kırkbin kişilik dev kitle kendi çizdiği rotada

durmaksızın ilerlemiş, birkaç kez barikat kurulmasına rağmen eylem son noktasına kadar devam etmiştir. Kamu çalışanlarının önüne çıkarılan barikatlar birilerinin "... memurlar tarafın-

dan aşılmıştır" dediği gibi değildir. Kamu çalışanlarının kendi güçleri ve kendi içlerinden yarattıkları önderlikler ile aşılmıştır. 15.26.29.30 Temmuzda hizmet üretiminden gelen güç devreye girmiş, birçok işkolunda hizmetlerin durması ya da yavaşlaması sonucu tahsilatlar gecikmiştir. Örneğin, 26 Temmuz'da gerçekleşen Hak direnişi eylem yaklaşık 36 trilyon TL. verginin toplanmamasına neden olmuştur. Bütün bunlar kamu çalışanlarının hizmet üretiminden gelen gücünün önemini ortaya koymaktadır. Devletin, böylesine önemli işlerde çalışan kamu emekçilerinin taleplerine daha fazla duyarsız kalması düşünülemez. Artık dev uyanmıştır, bu devî tekrar uyutmak mümkün olmayacaktır.

Dördüncüsü, kamu çalışanları artık devleti işvereni olarak görme bilincine ulaşmıştır. Kamu açıklarının asıl nedeninin çalışanlara ödenen ücretler olmadığı, asıl nedenin vergi adaletsizliği çarpık yatırımlar, ayyuka çıkan yolsuzluklar ve sosyal olmayan harcamalar (örneğin askeri harcamalar, transfer harcamaları vb.) olduğu, bunun da devletin niteliğinden kaynak-

landığı kamu çalışanlarının büyük bir kitlesi tarafından kavranmıştır. Bu bilinç sıçraması belki de en büyük kazanımdır. Devleti hızlı adım atmaya zorlayan da bu olgudur.

Devlet bu gelişmeler karşısında artık adımlarını hızlandırma ihtiyacını hissetmektedir. Çiller Hükümeti ile Türkiye'nin içine sokulduğu sistemin belli başlı özellikleri artık ortaya çıkmıştır. Bu sistemin emekçi kesimlere verecek hiçbir şeyi olmadığı anlaşılmıştır. Çiller Hükümeti, Dünya Bankası ve İMF'nin desteğiyle hızlı özelleştirme politikalarını uygulamaya sokma gayreti içindedir. Bu uygulamaların ilk adımı son maaş artışlarında ve işçilerin tıkanan toplu sözleşmelerde açığa çıkmıştır. Görünen odur ki Hükümet emekçi karşıtı politikalarını yoğunlaştıracaktır. Bu koşullarda Hükümetin, politikalarına engel olacak her oluşumu etkisizleştirme çabası içinde olacağı beklenmelidir.

Hükümete göre engellerden biri de kamu çalışanlarının bağımsız, demokratik fiili ve meşru sendikal mücadelesidir. Çünkü kamu çalışanlarının sendikal mücadelesi başından beri bağımsız bir doğrultuda gelişmektedir. Bu bağımsız mücadele süreci işveren devletin kamu çalışanlarına ilişkin düzenleme, ücret politikası ve bu güne kadar tek taraflı keyfi davranma vb. politika yapma alanını daraltacak boyutlara ulaşmıştır. Günlük maaş artışı karşısında gelişen tepki, kitleyi sendikaların çekim alanına doğru yöneltmiştir. Kamu çalışanları artık devletten bir beklentilerinin kalmadığını bu dönemde dile getirmişler ve kendi örgütlü

getirmişler ve kendi örgütlü güçlerine dayanmaları gerektiğini kavramışlardır. Hükümet kamu çalışanlarının mücadelesini etkisizleştirmek için birkaç yöntemi hızla devreye sokacaktır.

Birincisi, Hükümet sendikalarımız üzerindeki baskı ve sindirme politikalarını daha yoğun bir biçimde kullanacaktır. Bunun ilk işaretleri şimdiden ortaya çıkmıştır. İşkolumuzda görevden el çektirmeler göreve son verme soruşturma ve sürgünler artmaktadır. Baskı yöntemleriyle Hükümet üyeler ile sendikalar arasındaki ilişkiyi koparmaya çalışmaktadır.

—Hükümetin yapacakları:

a) Daha yoğun baskı ve sindirmeyle kitleyi örgütlenmeden koparmaya girişecek. b) Türk-Kamu-Sen olgusu, c) Yasal düzenleme adı altında bizlerin örgütlenmesini kendi belirledikleri yasalar çerçevesine hapsedme hareket alanını daraltıp kendi güdümlerinde bir örgütlenme olan sendikal içdüzenlemeyle danışma kurulu şeklinde sendikalar yaratılmak istenmektedir.

— Biz ne yapacağız;

a) Bir taraftan saldırılara karşı tüm örgütlü gücümüzle karşı koyarken, saldırıya uğrayan arkadaşlarımıza sahip çıkmalıyız. Örgütlenme kazanımları paylaşmak olduğu kadar kayıplarımızı da paylaşmaktan geçer. Diğer taraftanda örgütlenmemizde çıkan zaaf ve eksiklikleri hızla tamamlayarak önümüzdeki döneme grev yapacak örgütlenmeyi yaratmalıyız. Yani daha sıkı örgütleneceğiz,

b) İşyerlerimize döneceğiz, işyeri örgütlenmelerini hızla tamamlayarak işyeri temsilcikle-

rini işler duruma getirip, işyerlerinde sendika panolarını işyerlerine asıp, işyerlerinde işyeri temsilcilik odalarını açmalıyız. İşyeri temsilcileri işyerlerinde sendikaya üye olan veya olmayan maliye emekçileriyle sık sık toplantılar alıp sorunlarımızı tartışıp, çözüm önerilerini sendika şubelerine taşıyarak tüm kitleyi sendikanın aktif kadrosu konumuna sokmalıyız.

rardan çok zarar veren tartışmalar ve sürtüşmelerden vazgeçip temel sorunlarımıza eğilmeliyiz. Muhalefet anlayışımız hizmet yarışı olmalı. Merkezi örgütlenmemize bağlı Şube ve Temsilcilik örgütlenmelerimiz işyerlerinde örgütlenirken kitlenin istem ve talebi olan sorunlarını en genel kitleyle tartışıp çözüm yöntemleri bulurken, kitleyi sorunlarının çözümü nok-

c) eğitim seferberliğini başlatıp, her şube, temsilcilik veya işyeri örgütlenmeleri genel kitleyi katmayı amaçlayarak panel, seminer, forum, söyleşi, görsel ve işitsel medyada devreye sokularak eğitim çalışmaları güncel görevlerimizi ve mücadelemizden koparılmadan süratle tamamlanma noktasında çaba sarfetmeliyiz.

d) Sendikalarımızı eski dernek anlayışlarıyla yürütmeden derhal vaz geçerek gerçek sendikal işleyişe kavuşturmalıyız. Şube, temsilcilik ve işyerlerinde sendikamız üye ve yöneticileri kendi aramızdaki çelişkileri öne çıkarma yerine genel sorunlarımızı ve çözüm yollarını tartıştığımız ve çözümler bulduğumuz platformları yaratmalıyız.

Kısır ideolojik hiç bir şey vermeyen ve sendikamıza ya-

tasında devreye sokacak eylem ve etkinlikleri hayata geçirmelidir. İşyerlerinde hiç bir sorunu küçümsemeden basitten karmaşığa her soruna sahip çıkıp çalışan kitleyi sorunlarının çözümünde öznesi konumuna sokmalıyız.

Yasalarda varolan veya kullanmadığımız haklardan tutun da kitle tarafından hak olarak görülen ve toplumda meşrulaşmış ama yasalarda olmayan haklarımızın kullanımına kadar örgütlü olarak, tavır alınmalı, bu haklar kitlede bilince çıkarılarak ve kullanılmasının yol ve yöntemleri aranmalıdır. Bu tutum ve anlayış doğrultusunda önümüzdeki dönem daha güçlü daha örgütlü bir Tüm Maliye Sen yaratmak hepimizin görevi olmalıdır. İRFAN ERDEMOĞLU
TÜM MALİYE SEN GENEL BAŞKANI

BASINA VE KAMUOYUNA

Saldırılar Yoğunlaşıyor: Baskı, Sürgün, Soruşturma

Sendikamız TİM MALİYE SEN'in 21.05.1993 tarihinde işveren Maliye ve Gümrük Bakanı Sümer ORAL'ı Toplu Sözleşme Masasına çağırma amacı ile 3000 maliye emekçisiyle Bakanlığın kapısına dayanarak Bakanla yaptığı fiili görüşmeyle başlayan Maliye emekçilerine saldırılar yoğunlaşarak devam etmektedir.

Kamu çalışanlarının fiili ve meşru eylemlerine Devlet Bakanı Hükümet Sözcüsü Sayın Yıldırım AKTUNA "Bu tür olaylar Demokrasinin gereği" olarak yorumlarken ve kamu çalışanlarına "teşekkür"

ederken aynı hükümetin diğer bir uygulaması gerçek yüzünü açığa çıkararak kamu çalışanlarının haklı istem ve talepleri noktasında ki seslerini duyurma çabalarına tahammülsüzlük göstererek sürgün, soruşturma, maaş kesme ve işten el çektirme cezaları uygulamaktadır.

Bunun en son örneği Maliye Bakanlığı birimlerinde yapılmaktadır. Sayın Maliye Bakanı İsmet ATTİLA'nın yayınladığı 27.7.1993 tarihli genelgeye dayanılarak birim amirleri ve il ita amirleri Maliye Çalışanlarını ce-

zalandırma yöntemine gitmektedir. Sendikamız Tüm Maliye Sen Uaşk Şube Başkanı Mehmet ÇETİN İzmir Şube Yöneticilerimizden İbrahim BERBER, Şükriye TOTAK, Aysen ÖZBATIR, Bolu Şube Başkanımız İlyas APAK arkadaşlarımız sürgün cezasıyla değişik il ve ilçelere sürgün edilirken Tüm Maliye Sen İstanbul örgütlenmesinden 49 yönetici ve üyemiz hakkında

Bu saldırılar bu arkadaşlarımızın şahsına yönelik olmadığını asıl bizim örgütlenmemize yani sendikamız TİM MALİYE SEN'e yönelik olduğunu çok açık olarak bilmekteyiz. Sendika olarak siyasal iktidara ve özelde ise Maliye Bakanına bir kez daha sesleniyoruz bu arkadaşlarımızın magduriyetlerinin derhal telafi edilmesi saldırılardan hemen vazgeçilmesi sorunların işveren ve Sendikamız olarak karşılıklı masada çözüme kavuşturulmasını öneriyor, bu tavırlar sürdürüğü sürece doğacak sonuçlardan hükümetin sorumlu olacağını ilan ediyoruz.

soruşturma açılıp bir kısım arkadaşlarımıza maaş ve fon kesme cezaları uygulanmaktadır. Yine Düzce Vergi dairesinden 17 Tüm Maliye Sen üyesi arkadaşımız sendikal faaliyet yüzünden sorgulanıp cezalar almışlardır. Son olarak da KOCAELİ Şube Yöneticilerimizden İsmet YURTSEVER ve Selahattin KAYABAY görevden el çektirme cezası ile cezalandırılmış, SAMSUN'da Genel Merkez Dış İlişkiler Sekreterimiz Ahmet KESİK, Samsun Şube Başkanımız Osman BİÇER ve Şube Mali

Sekreterimiz Mustafa İHTIYAROĞLU'na soruşturma açılarak cezalandırılmaktadır. Yine İst. 1. No.lu Şube eski geçici Şube Başkanı Abidin Sırma, eski Şube Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa İLHAN 2. No.lu Şube üyesi Leyla İGDE sözleşmeleri tek tarafı olarak fesh edilmiştir. Tüm bu uygulamalar hem de ülkede Demokrasiden, insan haklarından ve çalışma barışından söz

eden siyasal hükümet tarafından yapılmaktadır. Bu saldırılar bu arkadaşlarımızın şahsına yönelik olmadığını asıl bizim örgütlenmemize yani sendikamız TİM MALİYE SEN'e yönelik olduğunu çok açık olarak bilmekteyiz. Sendika olarak si-

yasal iktidara ve özelde ise Maliye Bakanına bir kez daha sesleniyoruz bu arkadaşlarımızın magduriyetlerinin derhal telafi edilmesi saldırılardan hemen vazgeçilmesi sorunların işveren ve Sendikamız olarak karşılıklı masada çözüme kavuşturulmasını öneriyor, bu tavırlar sürdürüğü sürece doğacak sonuçlardan hükümetin sorumlu olacağını ilan ediyoruz.

TURHAN AKKILIÇ
Tüm MALİYE SEN
Genel Eğitim Sekreteri

Toplu Sözleşmeye Çağrı

21 Mayıs'ta Türkiye'nin dört bir yanından gelen Maliye emekçileri olarak işvereni toplu sözleşmeye çağrı için saat 12.50'de meclisin önünde toplanıp pankartlarımızı açarak yürüyüş kortejini oluşturduk.

Yaklaşık 2000 Maliye emekçisinin "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız" "Devlet Gündümlü sendikaya hayır" sloganlarıyla kararlı coşkulu bir şekilde Maliye Bakanlığı önüne kadar yürüdük. Bakanlık önünde Genel Başkanımızın basın kamuoyuna eylemin amaç ve hedeflerini içerir açıklaması işverenimiz olması nedeniyle Maliye Bakan ile görüşmeye geldiğimizi, görüşme yapılmadan talepler iletilmeden burayı terk etmeyeceğimizi belirtti. Açıklama bittikten sonra yanımız gelen Bakanlık yetkilileri bakanın olmadığını bahane ederek daha önceden alanı ve çevreyi saran güvenlik güçlerini kullanarak kitlemiz dağıtılmak istendi, ama Maliye emekçilerinin kararlı disiplinli tutumu bu saldırıyı boşa çıkardı. Bunun üzerine bakanımız burada değil diyen aynı yetkililer gelerek bakanın orada olduğunu ancak sendikayı temsilen bir kişiyle görüşebileceğini söylediler. Biz buraya temsilen görüşmeye gelmediğimizi şube ve temsilcilik Başkanları da olmadan görüşmeye katılamayacağımızı belirttik. Uzun tartışmalar sonucu istediğimizi kabul ettirdik, ve 5 merkez yönetimi 13 şube ve temsilcilik başkanlarından oluşan 18 kişilik bir heyetle bakanla görüşmeye çıktık. Sendikamızda hazırladığımız maliye çalışanlarının taleplerini içeren dosyayı bakana ilettik. Görüşmede acilen yapılmasını istediğimiz şu sorunların üzerinde durduk.

1. Sendika temsilcilik odalarının açılması.
2. Sürgün ve cezaların kaldırılarak yerlerine iade edilmesi.
3. Sendika aidatlarının bodron kesilmesi.

4. Servis kreş gibi sorunların bir an önce çözülmesi.

5. Sendikamız Tüm Maliye Sen.le bir an önce toplu sözleşmeye başlanması.

2 saati aşkın devam eden görüşmede aktardığımız sorunlar ve talepler konusunda Maliye Bakanın bu konuları teknik kadrolara inceleterek gerekeni yapacağını söylemesine rağmen somut net ve haklı istemlerimiz karşısında net yanıtlar vermek yerine kaçamak yanıtlarla konuyu değiştirmeye çalışması bu görüşmede niyetini ortaya koydu. Bakanlık toplantı salonunda görüşmeler yapılırken dışarıda bizi bekleyen 2000 Maliye emekçisinin "Toplu sözleşme hakkımız Grev Silahımız" sloganları salonu içinde yankılanıyor. Bu kararlı tutum görüşmecilere güç verirken Bakanı tedirgin ettiği her halinden anlaşılıyordu. Bakanın bu görüşmeden memnun olduğu bundan sonra da sendika-

riği ve sonucunu değerlendirdi eylemin sona erdiğini açıklayarak eylemi sonuçlandırdık.

Sonuç Olarak

İlk kez binlerce Maliye Emekçisinin kendi gücünü ortaya koyarak işvereni toplu sözleşmeye çağırması sürgün ve cezalara ortak tavır alması bu sorunlarla ilgili sendikamızla bakanlığın kurum olarak ilk kez karşı karşıya gelmesi. Türkiye'nin her bölgesinden Ankara'ya gelen Maliye Emekçilerinin sendikal örgütlülüğün bilincinde tek yürek olması bunun sonucunda hafta içinde binlerce Maliye çalışanının toplanarak kararlı dirençli coşkulu ve disiplinli bir eylem gerçekleştirilmesi önümüzdeki süreçte yapılması gerekenlerin ipuçlarını vermesi bakımından önemlidir.

Artık Maliye çalışanları yarattığı sendikal örgütlülükle gücünün farkına varmış sendikal mü-

Bakanlık önünde haykırдық; "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız"

ya görüşmeye açık olduğunu kitlesel gelişlere gerek olmadığını belirtmesiyle görüşme sona erdi. Daha sonra dışarıya çıkarak sonucu bekleyen arkadaşlarımıza genel Başkan görüşmenin iç-

cadelenin bir karşı koyuş bir tavır alış olduğunu görmüş yaşamıştır. Bundan sonra sahip olduğu gücünü zamanı ve yeri geldiğinde en iyi şekilde kullanacaktır.

Kamu Çalışanlarının 3 Temmuz

Kamu Çalışanları Sendikalar platformu 29.05.1993 tarihinde toplanarak Haziran-Temmuz 1993 dönemine ilişkin bir dizi eylem kararı aldı.

Bu eylemler şu şekilde

a) KÇSP da yer alan Sendikalar 15-16 Haziran tarihleri döneminde Şube ve temsilciler il ve ilçelerde kitlesel Demokrasi ve Sendikal Haklar şöleni düzenleyecek.

b) 25-26 Haziran tarihlerinde İstanbul-İzmir-Trakya-Bursa Samsun-Mersin-Malatya merkezli illerde kitlesel mitingler yapılacak miting yapılan illere yakın şube temsilcileri yapılan mitinglere kitlesel katılımı sağlayacak.

c) 1 Temmuz'da İstanbul-İzmir-Mersin-Samsun-Malatya merkezli beş bölgeden şube ve temsilcilik başkanlarının katılacağı DEMOKRASİ VE SENDİKAL Haklar ANKARA yürüyüşü başlatılacak bu bölgelere yakın şube ve temsilcilikler söz konusu merkezlere katılacak. Çıkışlar ve şehir merkezlerine girişler kitlesel uğurlama ve karşılamalar şeklinde yapılacak. Genel Merkez yöneticileri bölgelere dağılacak..

d) En genel kitle 3 Temmuz'da Ankara'da olacak şekilde şube ve temsilcilik yönetim kurullarınca hazırlanacak.

e) Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu bu eylemlerin en genel kitleye maledilmesi amacına yönelik ortak bildiri, afiş, gazete ve T.V.lerle ilişkiye geçerek faaliyet bulunacak.

f) Tüm illerde şube platformları tarafından oluşturulan komiteler Genel Merkezler tarafından oluşturulan Komiteye bağlı olarak faaliyet gösterecek.

Şölen, miting ve yürüyüşde önümüze koyduğumuz talepler şu şekilde sıralanıyordu.

1- Hükümetin tek taraflı ücret belirlemesine karşı çıkış hükümetin sendikalarımızı Toplu Sözleşme masasına çağırması ekonomik, demokratik haklarımızın karşılıklı eşit koşullarda masada belirlenmesi.

2- Hükümetin derhal sendikalarımızla ilgili iç düzenlemeyi işçi memur sözleşmeli personel ayrımı yapmaksızın işçi sendikaları, kamu çalışanları sendikaları, meslek odaları ve devlet temsilcileri ortak birlikte belirlemesi.

Düzenlenen Şölen ve Toplantılar

Samsun'da Fuar İçi Mutlu Gazinosunda yapılan şölen de 19 Haziranda gerçekleştirildi. Yaklaşık 700 veya 800 kişinin katıldığı şölen müzik ve şiir dinletisi ile coşkulu bir şekilde son buldu.

Bursa'da 19 Haziran'da RAKS düğün salonunda tüm sendikaların katılımı ile "Haydi Ankara'ya" sloganları ile sona erdi.

19 Haziranda Kayserideki şubelerin katılım ile düzenlenen "Sendikal Haklar ve Demokrasi şöleni düzenlendi. Coşkulu geçen şölen Ankara'ya gitmenin önemi anlatıldı.

Mersin'de de 16 Haziran'da Belediye Atatürk Parkı Açık Sahnede düzenlenen şölene büyük bir katılım oldu. Yine 19 Haziran'da Gençlik Parkı Açık Hava Tiyatrosunda düzenlenen şenliğe 5 binin üzerinde kamu çalışanı ve halk katılmıştır. İz-

3- Anayasal ve Hukuksal tüm anti demokratik yasalara iptal edilerek yerine özgür, demokratik-katılımcı bir yasanın sendikalar, meslek örgütleri, demokratik kuruluşlar ve hükümet yetkilileri ile birlikte belirlenmesi.

4- İnsan hak ve özgürlüklerine yönelik tüm baskı, saldırı insan hakları ihlallerine derhal son verilmesi, yargı ve yargısız infazların son bulması.

5- Güneydoğuda yaşanan savaşa derhal son verilere barışçıl demokratik siyasi bir çözümün bulunarak uygulanması tüm insanlara eşit koşullarda kardeşçe yaşayacakları ortamın yaratılması.

29.5.1993 tarihinde yapılan KÇSP toplantısına kada sendikamız Tüm Maliye Sen Genel Merkezi olarak sendikalarımızı yasaklayan ANAP Genelgesinin Danıştay 11 no.lu Hukuk dairesince iptal edilmesi 25.11.1992 v TBMM'ce 87-151 sayılı ILO sözleşmelerinin onaylanması ve 21 Aralık 92'de 10 bin kamu çalışanının başbakanlığı yürüyüşüyle bir dönemin bittiğini yeni bir dönemin başlatılması gerekliliğini ve 1993 yılı yeni bir dönemin mücadelesinin verileceği yıl olmasını genelgeyle - yayımla kitleye duyuruyordu.

Biten eski döneme ise sendikalarımızın yasallığının ve meşruluğunun ama toplum ama devlet olarak kabul ettiği olarak geçtiğini artık sendikalarımızın yasallığı v meşruluğu herkes tarafından kabul edildiğini yeni dönem ise Grevli Toplu Sözleşmeli sendikaların elde edilmesini yolu Grev yapacak örgütlenmeyi yaratıp Grev yapara Grev hakkının alınması olarak görülmeli deniyordu. B perspektifte Tüm Şube ve Temsilcilik örgütlenmelerimizde önümüzdeki Mayıs-Haziran-Temmuz 93 döneminin mücadelesinin çıkarılması doğrultusunda 11-12 Nisan 1993 Ankara'da Tüm Maliye Sen Başkanlar Kurulu Toplantısı 14-15-19-20 Mayıs tarihleri arasında 7 bölge Temsilciler Kurulu Toplantılarıyla Sendikamızın bu eylemlerdeki programını tabandan bir taraftan kendi bünyesinde yapacağı eylem ve etkinliklerle çıkarırken diğer taraftan KÇSP muyla yapacağımız eylemlerin program sendikamız organlarında karar altına alınıyordu.

mir-Malatya ve Kocaeli'nde de şölen ve dayanışma geceleri düzenlendi. Buralarda da coşkulu geçen şölenlerde Ankara'da o zamanın önemi anlatıldı. Son olarak bu tür çalışmalar Kamu Çalışanlarının moral ve coşkusunu artıran etkinlikler olarak değerlendirildi.

Bölgesel Mitingler

Yürüyüşten önce yapılması gereken son aşama mitingler İstanbul, Zonguldak, Kayseri ve İzmir'de düzenlenen "Demokr-

Ankara Kuşatması

si ve Sendikal Haklar" mitinglerine binlere kamu çalışanı katıldı.

Kayseri'de 26 Haziran'da yapılan miting ve yürüyüşe 3000'e yakın kamu çalışanı katıldı. Mitingin başlama yerine gelen Kayseri valisi Rıdvan Yenişen kamu çalışanlarıyla yürümek istediğini ancak önemli bir işinin olduğunu bildirirken önemli bir kamu yöneticisi tutumunu sergiliyordu.

26 Haziran cumartesi günü Zonguldak'daki "Toplu Sözleşmeye Çağrı II" mitingine 3500-4000 kamu çalışanı katıldı. İstasyon caddesinde başlayan yürüyüş madenci anıtının önünde yapılan konuşmalardan sonra sona erdi.

27 Haziran'da İstanbul'da yapılan miting Şişli Abide-i Hürriyet alanında gerçekleşti. Çağlayan'dan yürüyüşe geçen 4000 kişilik kamu çalışanı, sloganlarıyla halaylarıyla coşkuluydu. Miting yapılan konuşmalardan sonra sona erdi.

Yine aynı gün İzmir Balık

Hali önünde yapılan mitinge 5000 kamu çalışanı katıldı. "Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız" sloganı tüm alanda coşkulu bir şekilde haykırıldı.

Samsun'da ise 26 Haziran günü 1500 kamu çalışanı Çiftlik Caddesinde "kitlese basın toplantısı" yaptı. Miting için yapılan başvuruya Samsun valisi izin vermedi. Kamu Çalışanları topluca yürüyüş yaparak valiye protesto telgrafları çektiler. izin verilmeyen mitingi kamu çalışanları fiili ve meşru zeminlerde hayata geçirdi.

Bütün bu eylemlerle birlikte kamu çalışanları Ankara'ya yürümeye hazırıldılar. 1 Temmuz Perşembe günü 5 koldan yürüyüş başladı.

1 Temmuz Yürüyüşü

Malatya-İzmir-Mersin-İstanbul ve Samsun'dan 1 TEMMUZ'da başlayan yürüyüş, bu yürüyüş merkezlerinin bulunduğu bölgelerin Şube Başkanları ve temsilcilerini kapsıyordu. Otobüslerle yola çıkan başkan-

lar ve temsilciler iki gece güzergahlardaki bulunan şehirlerde konaklarken, geçtikleri belli yerleşim yerlerinde de hemen her il ve ilçede coşkuyla karşılandılar. Polisin yer yer engellemelerine rağmen uğranılan il ve ilçelerde basın açıklamaları kitlese gösterilere dönüştürüldü. Birçok yerlerde miting ve yürüyüşler düzenlendi. 3 Temmuzda Ankara'yı fetedecek kitle ise 2 Temmuz cuma akşamı yine bu merkezlerden hareket ederek 3 Temmuz sabahı Ankara'da oldular.

Yürüyüş Merkezleri (İstanbul-Ankara)

Genel Merkezler platformunun almış olduğu kararlar doğrultusunda Tüm Maliye Sen Genel Başkanı İrfan Erdemoğlu ve 1,2 ve 3 No.lu şubelerimizden de birer yönetici arkadaşımız katıldılar.1 TEMMUZ saat 12.30'da Kadıköy'den yola çıkan, İstanbul kolunu kalabalık bir kitle ile uğurladı. Kadıköy'den Hasanpaşa'daki belediyesine kadar yürüyen topluluk burada şube başkan ve temsilcilerini iki otobüse bindirerek Ankara'ya yolcu ettiler.

Saat 17'ye gelindiğinde İzmit'in girişinde 500 kişi tarafından karşılanan İst. Şube başkanları otobüslerinden inerek E-5 üzerinde yürüyerek şehrin merkezine girdiler. İzmit parkında basın açıklaması okunduğunda kalabalık bir kitle birikmiş, gösteri yapılıyor sloganlar atılıyordu. Geceyi misafir olarak burada geçiren başkanlar misafir edildikleri evlere gittiler. Ertesi sabah Bursa ve Balıkesir'den gelen şube baş-

kanlarıyla birlikte 3 otobüse yükselen konvoy 10.30'da Sakarya'ya doğru yola çıkıldı. Sakarya'ya geldiğinde valilik ve Emniyet Müdürlüğü yürüyüşe izin vermemeye kalkıştı. Sakarya Kamu çalışanlarını karşılamak için spor salonunda toplandı; Valilik burdaki toplantıya da izin vermedi. Dört yola gelindiğinde pankart açmak isteyen kamu emekçilerine polis saldırarak bir çok arkadaşımızı yerlerde sürükledi. Ancak; arkadaşlarımız coşku ve kararlılığından vazgeçmeyerek basın açıklamalarını gösteriye dönüştürerek kısa bir yürüyüşten sonra Düzce'ye doğru yola çıktılar.

Düzceye gelindiğinde yine kamu çalışanlarının karşılarında polis saldırgan tutumuyla karşılaştı. Düzce Kamu çalışanları ve işçiler yürüyüşü arkadaşlarımızı karşılamaya gelmişlerdi ancak; polis şehire giden yola barikat kurmuştu. Buna rağmen yürüyüşçü arkadaşlar kortej oluşturarak yürüyüşe geçti. ancak polis saldırdı ve bazı arkadaşlarımız yaralandı. Yürüyüş kolu dağılmayarak oturma eylemine geçildi. Poliste daha sonra barikatı kaldırmak zorunda kaldı. Düzce içinden yürüyüşe geçildi. Saat 17.30 sıralarında fiskobirlik kadın işçileri tarafından büyük bir coşku ile yürüyüşçülerle birlikte sloganlar, alkışlar ve halaylarla otobüslere binilerek Bolu'ya doğru yola çıkıldı. Bolu'ya yürüyüşçü arkadaşlar 18.00 sularında ulaştılar. Buradaki parkta 600 civarında bir kitle tarafından karşılanan başkanlar otobüslerinden inerek İzzet Baysun Caddesinde yürüyüşe geçtiler, şehrin merkezine

kadar yüründü. Basın açıklamaları ve konuşmalardan sonra Gölcük'te hep birlikte yemeğe gidildi. Çok neşeli geçen yemek adeta bir şölene dönüştürüldü. Saat 21.30'da ise Bolu'dan hareket edildi. Platformda alınan karar doğrultusunda Gerede'yi geçtikten sonraki ilk mola yerinde İstanbul'dan yola çıkan ana konvoy beklenildi. Uzun bir kuyruk oluşturan otobüs konvoyu ile 3 Temmuz sabahı Ankara'ya ulaşıldı.

Yürüyüşün 2. Kolu (İzmir-Ankara)

İzmir yürüyüşü için TÜM MALİYE SEN adına Gn. sekreter Nafi Maraş katıldı.

1 Temmuzda Başmuhane Garı önünde toplanan 1500 kadar kamu çalışanı katılan şube başkanlar ile birlikte Alsancak Garı'na doğru yürüyüşe geçildi. Alsancak'ta basın açıklaması kitlesel bir gösteriye dönüştürülerek okunduktan sonra otobüslere binilerek 13 sularında Nanisa'ya doğru yola çıkıldı. Otobüsün önünde yol alan araçtaki ses cihazı ile Ankara'ya kadar içinden geçilen yerleşim birimlerinde kamu çalışanlarının talepleri anons edilerek konuşmalar yapıyordu. Saat 14.00 sıralarında Manisa'ya varıldı. 100-150 kişilik bir topluluk tarafından karşılandı. Polis şehir içinde yürüyüşe izin vermedi. Otobüslerden inilerek basın açıklaması ve halaylar çekilerek konvoy halinde Manisa içinden yola devam edildi. Saat 15.00 sularında Turgutlu'ya varıldı. Burada halkın yürüyüşçülere sıcak davranışları ve onları alkışlaması dikkati çeken bir noktaydı.

Saat 16.00'da Salihli'ye ulaşıldı. 200 kişilik bir topluluk

karşıladı. Davullarla halaylar çekildi. Daha sonra Belediye binasına kadar yüründü. Burada da basın açıklaması okunarak Uşak'a doğru yola çıkıldı.

Saat 18.30'a geldiğinde Uşak kamu çalışanları kalabalık bir topluluk tarafından karşılandı. Uşak'taki karşılamayı bir mitinge dönüştüren kamu çalışanları, konuşmalardan sonra şehir merkezinde yürüyüşe geçtiler. 1 saati aşan bir süreden sonra akşam Eğit-sen şubesinin terasında yemek yenildi ve evlere dağıldı. Uşak kamu çalışanları o gece bir tabut hazırlayarak "657 öldü. Yaşasın Toplu Sözleşme ve Grev," diye yazdılar. Ankara'ya kadar yürüyüşçüler tarafından taşındı ve Başbakanlığın önüne kadar getirildi.

2 Temmuz sabahı Uşak'tan Kütahya'ya doğru yola çıkıldı. Şehrin girişinde yürüyüşçüleri karşılayan kamu çalışanları Başkanlara gözleme ve ayran ikram ettiler. Otobüslerden inilerek şehir içinde yürünerek 300 kadar kişinin katıldığı bir kalabalıkla birlikte basın açıklaması okunarak; Kütahya'dan Afyon'a doğru yola çıkıldı. 13.30'da Afyon'a ulaşıldı. Önde tabut arkasında 300 kadar kamu çalışanları ile Eğit-Sen şubesine kadar yürüyüş yapıldı. Daha sonra Eskişehir'e doğru otobüslere binilerek hareket edildi. İkinci gece Eskişehir'de konaklanacaktı. Burada da 1000 kadar kamu emekçisi tarafından karşılandı. Yürüyüşe geçildiğinde polis müdahale etti ve kitleyi dağıtmak istedi. Ancak kalabalık kitle yere oturarak polis tutumunu protesto etti. Daha sonra polis sessizce kaldırılmadan yürünmesine izin vermemek zorunda kaldı. Buradan

Tüm Maliye Sen

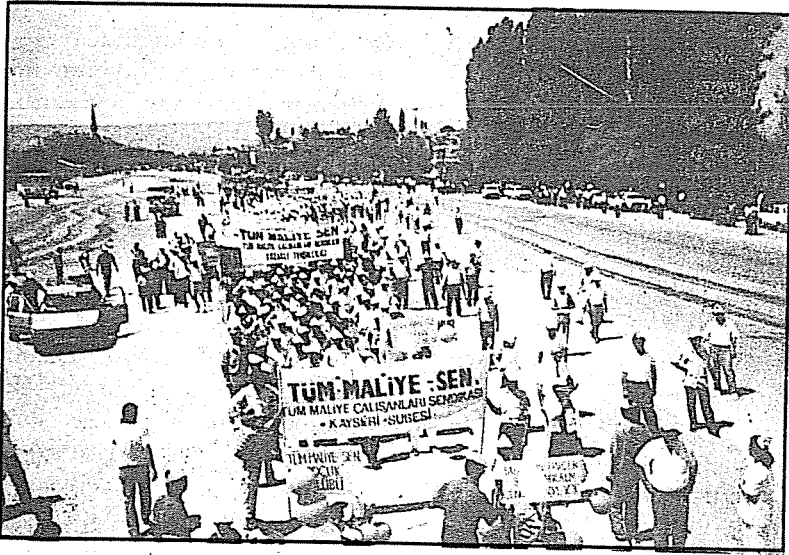
Tüm-Maliye Sen Şubesine kadar yürüyen emekçiler sloganlar atarak yapılan konuşmaların ardından yemek yenildi ve tutulan otellerde o gece konaklayarak ertesi sabah 7.30'da tekrar otobüslerine binerek Sivrihisar'a doğru yola çıktılar. Burada bekleyen yürüyüşçüler İzmir'den gelen büyük konvoyla birleşerek 3 Temmuz'da ANKARA'da birleşme yeri olan hi-podrumdaki yerini aldılar.

daki yürüyüşçülere ve uğurlayanlara engel olamadı. Uğurlayanlar arasında SHP'den Selman KAYA ve Mustafa YILMAZ ile HEP milletvekili Mahmut KILINÇ'ta vardı. Saat 15.00'de Sivas'a gelindiğinde coşkulu birlikler karşıladı. Burada Basın açıklaması okundu. Polis her zaman olduğu gibi yine engellemeye kalkıştı ama başarılı olamadı. Tekrar otobüslerle doğru yola koyuldular.

Kırıkkale'ye yaklaşık 1 km kala Samsun'dan gelen konvoyla birleşerek şehre girildi. 1000 kişilik bir topluluk ile şehir merkezinde uzun bir yürüyüş yapıldı. Eğitim-Sen Şubesi önünde basın açıklaması ile gösteri sona erdi. Akşamı Kırıkkale'de geçiren kamu çalışanları Petrol-İş'in verdiği yemeğe katıldı. Geçilen güzergahlarda Belde Belediye Başkanlarının ilgi ve dayanışması yürüyüşçü arkadaşlarımıza moral verdi. 3 Temmuz sabahı Malatya-Samsun konvoyları 50 otobüs ile 6.30'da yola çıkarak Ankara hi-podrumdaki yerlerini aldılar.

4. Yürüyüş Kolu (Mersin-Ankara)

Bu yürüyüş bölgesinde Tüm-Maliye Sen Genel merkezinden Turan AKKILIÇ görevlendirildi. Mersin istasyon alanında 12.30'da 200 kadar kamu emekçisi ile birlikte basın açıklamasını okuyup yürüyüşe geçildi. SSK Hastahanesi önüne gelindiğinde kamu çalışanlarına polis müdahale etti. Sessizce yürüyüşe geçildi. Otobüslere binilerek Tarsus'a doğru yola çıktılar. Yürüyüşçü arkadaşları Tarsus girişinde kamu çalışanları karşıladı. Burada da polis her zamanki tutumunu devam ettirerek pankart açılmasına izin vermedi. Kleopatra Kapısı önüne gelindiğinde polis saldırıya geçerek Başkanları otobüse doldurdu. Emniyet Müdürü Necati ÇELİK kendisine verilen Başbakanlık genelgesini "Ben genelge dinlemem" deyip elinde buruşturarak yere attı. Otobüs şoförünü tehdit ederek kapılarını kapatıp polislerine tekmeleterek yürüyüş konvoyuna ilçe sınırına kadar eşlik ettiler. Polisin düşmanca tutumu

Yürüyüşün 3. Kolu (Malatya-Ankara)

Bu güzergahta Tüm-Maliye Sen Genel Merkezinden Basın ve yayın ve halkla ilişkiler sekreteri Abdurrahim UZUN arkadaşımız görevlendirilmişti. Malatya Eğitim-Sen Şubesi önünde toplanan 150 kadar kamu çalışanı ile birlikte ortak basın açıklaması okunarak 36 şube başkanlarıyla birlikte halaylar eşliğinde otobüslere bindirildiler.

Tabii Düzce'de polis ve Emniyet sorumlularının yaptıkları gibi buranın emniyet müdürü de "ben genelge falan dinlemem" demesine rağmen bura-

Aynı günün akşamı 19'da Kayseri'ye gelindi. Gültepe parkında 350 kişilik bir kamu emekçisi tarafından karşılandı. Eğitim-Sen Şubesine kadar sessizce ancak alkışlarla yüründü. Burada halaylar çekilerek geceyi burada geçirdiler. 2 Temmuz sabahı yine yürüyüş düzeninde Kırşehir'e doğru otobüslere binilerek yola devam edildi. Kırşehir'de yaklaşık 1000 kişilik bir kitle tarafından karşılanan başkanlar Aşıkpasha Türbesine kadar yürüdüler. Karayalçın Öğretmenler Parkı'nda miting yapıldı. Ve buradan Kırıkkale'ye hareket edildi.

burdada devam etti. Buradan hareket eden konvoy saat 16.00 sularında Pozantı'ya ulaştı. Kamu çalışanları davullarla, halaylarla karşılanan yürüyüşçülerin neşeleri yerine gelmiş oldu. Burada ayran ikram edildi. Dinlendikten sonra tekrar yollarına devam etmek için otobüslerine binerek Ulukışlaya doğru hareket ettiler. Ulukışla ve Kemerhisar'da da neşeli bir karşılama yapıldı. Pankartlar açılarak yürüyüşe geçerek sloganlar ve halaylarla burdan hareket ederek Niğde'ye doğru yollarına devam ettiler. Niğde'ye gelindiğinde saat 21'i gösteriyordu. Burda da Belediye Başkanı ve çeşitli partili temsilcilerinin bulunduğu 500 kadar kişi yürüyüşçüleri çiçekle karşıladılar. 100. yıl parkında dinlenip daha sonra Belediye Başkanının verdiği yemeğe katılıp daha sonra otel ve evlere yerleştirildiler. 2 Temmuz sabahı 100. yıl parkında 300 kişilik bir kitle tarafından uğurlanan konvoy Niğde-Konya Karayolu kavşağında KONYA-KARA-

MAN-EREĞLİ grubu ile birleşerek 12 sularında Aksaray'a gelindi. Aksaray girişinde folklor ekibiyle 500 civarında Kamu Emekçisi tarafından karşılanan yürüyüşçüler, kısa bir yürüyüş yaparak Basın açıklaması okunarak, Aksaray'ın çıkışına kadar yürüyüp yemek yiyip Şeriflikoçhisar'a doğru yola çıktılar.

Şeriflikoçhisar'ın dışında 25 araçlık bir konvoyla karşılanan başkanlar saat 17'de 500 kişilik kamu emekçisiyle birlikte belediye binasına kadar yürüdüler. Burada halaylar çekerek neşeli bir şekilde Öğretmen Evi'ne gelindi ve buradanda kaleye çıkılarak çay içildi, dinlenildi. Akşam yemeği için evlere davet edilen yürüyüşçüler ertesi sabah Ankara'da olmak saat 23.00 sularında yollarına devam ettiler. Ve aynı günün sabahı Ankara'ya vardılar.

5. Yürüyüş Kolu (Samsun-Ankara)

Samsun bölgesindeki yürüyüşe Tüm-maliye Sen Gn. Mrk. adına sosyal ve dış ilişkiler sek-

reteri Ahmet Kesik görevlendirildi. Bu güzergâh yürüyüşü 1 Temmuz'da saat 12.30'da Cumhuriyet meydanında başladı. Davullar eşliğinde halaylar çekilerek coşkulu bir şekilde 2000 kişilik kamu emekçisi slogan ve alkışlarla "Yaşasın Demokrasi ve Sendikal Haklar Yürüyüşü" pankartın arkasından yürüyüşe geçerek Samsun içinde uzun bir yürüyüşten sonra otobüslerle binilerek Havza'ya doğru yola çıktılar.

Havzaya gelindiğinde bu sefer karşılarında polisin görevini üstlenen kaymakam bey vardı. Yürüyüşçü arkadaşlar "Ancal cesedimi çiğneyip geçersiniz tehdidiyle karşılandılar. Faka ne kendilerini ne de bir başkasını çiğnemenin yollarına devan ettiler. Merzifona gelindiğinde burdada polisi karşılarında buldular. Ancak; Belediye Başkan arkadaşlarımıza ilgi gösterere yardımcı oldu. Buradan coşkulu bir şekilde ayrılan arkadaşlarla Çorum'a doğru yollarına devam ettiriler. Çorum ve Sungurlu'da kamu emekçileri coşkulu ve neşeli bir biçimde karşılayarak gösteri yaparak Kırıkkale girişinde Malatya grubu ile buluşarak 3 Temmuz günü Ankara Hipodrumundaki yerlerini aldılar.

ANKARA HİPODRUM

3 Temmuz sabah saat 9.00'de ülkenin 76 il ve ilçesi den gelen kamu çalışanları beş bölgeden yürüyüşe katılıp yürüyüşçü kamu çalışanları dolmaya başladı. Rengâ repankartlar sloganlar, marş ve türkülerle kamu çalışanları değişik bölgelerden gelen arkadaşlarıyla kucaklaşıp hasret deriyorlardı. Kamu çalışanlarının yanısıra emniyet güçleri

5. Yürüyüş kolunun Merzifon etabı.

çevrede geniş güvenlik önlemlerini almışlardı. 2 Temmuz 1993 tarihinde saat 20.00'de Ankara'da toplanan Genel Merkezlerden oluşan komite son toplantısını yapmış tüm gelişmeleri ve sonuçları değerlendirerek 2 Temmuz'da Sivas'ta yaşanan ve 37 sanatçı, aydın ve yazarın yanarak katledilmesi olayını da gündemine almış buna yönelik kitleye siyah şerit dağıtılması ve yürüyüşün önünde Sivas olaylarını lanetleyen bir pankart açılarak yürünmesi ve Sivas olaylarına ilişkin iki slogan belirlenmesini netleştirmiş, Ankara Emniyet Müdürü, Ankara Valisi, Devlet Bakanı Mehmet GÖLHAN, Sosyal Güvenlik Bakanı Mehmet MOĞULTAY ve Enerji Bakanı Veyssel ATASOY polisi devreye sokacak komiteyle bir toplantı yapma isteklerini belirtmişler. Komite toplantıya gittiğinde yapılacak yürüyüşe zaafa uğrar anlayışıyla toplantıya üç sendika Genel Merkez yöneticisini gönderip her koşulda eylemin belirlendiği biçimde devam edeceğin yeniden teyit edip 3 Temmuz 93 sabah saat 10'da hipodrumda kitleleri karşılayarak sendikaları belirlenen sırayalamaya sokarak kortejler oluşturulup yürüyüşü başlatmıştır. Emniyet Müd. Ankara Valisi ve Bakanlar kamu çalışanları Sendikalarından oluşan komiteye önce yürüyüşe izin veremeyeceklerini, hipodrumda miting yapabileceğimiz teklifi yapılmış bu kabul edilmeyince, bu sefer mitingün Kızılay'da yapılması teklifi getirilmiş bu da kabul edilmeyince değişik tehditler ve şantajlarla eylem başlatmıştır.

Hipodromda bulunan kortej

Rengârenk pankartlar, sloganlar ve türkülerle kamu çalışanları ülkenin dört bir yanından gelen arkadaşlarıyla hipodrumda buluştular.

saat 12.00'da Zafer Çarşısı önünde bekleyen Ankara kamu çalışanlarıyla buluşacaktı. Hipodrumu ülkenin dört bir yanından 30 bin aşkın kamu çalışanı doldurmuş sabırsızlıkla yürüyüşün başlaması için son hazırlıklarını tamamlayıp her sendika üyesi kendi pankartı arkasındaki kortejlerini oluşturuyordu. Kamu çalışanları sözcüsünün ses aracının üzerinden yürüyüş korteji zincirlerini oluşturun ve yürüyüşe geçin komutuyla yürüyüş başladı. Sloganlar hep bir ağızdan Ankara'da yüksek binalara çarpıp yankılanıyordu. Yürüyüş kortejinin başı Sıhhiye Köprüsüne geldiğinde arkası henüz daha hipodrumda bekliyordu. **Zafer Çarşısı Önü**

Hipodrumdan düzenli kortejler oluşturan kamu çalışanları belirlenen sloganlar ve kendi sendika pankartlarının arkasında saat 12.00'de 10 bini aşkın Ankara'lı kamu çalışanlarıyla kucaklaşıyordu. Burada Emniyet güçleri de panzerler, çevik kuvvet ve caddeyi boydan boya kesen polis araçları ve elle-

rinde gözyaşartıcı bomba atan silahlarla tam teşekküllü bir karşılama töreni hazırlamışlardı. Polisler arka arkaya dizilerek barikatı güçlendirmek için oldukça çaba harcamışlardı.

Kortej Zafer Çarşısı önüne geldiğinde Ankara kamu çalışanlarını kendi sendikalarının saflarında yer alabilmesi için ve kortejin arkası Kızılay'a gelmesi barikat oluşturan emniyet güçlerine karşı belli bir süre korteji iki sendikayla güçlü hale getirmek, ve Kızılay meydanında bir miting havası vermemiz için ve komiteninde önceden belirlediği biçimiyle bir süre bekleyip son hazırlıklar tamamlandı. Bir kısım kendi zavallı insanlarından başka okuyucu bulamayan yayınların bizim Ankara yürüyüşünü kendi çarpık mantığına göre olayları değişik yorumlaması veya kararlardan haberi yokken kararlar kendine göre çarpıtması gerçekleri değiştirmiyor. Zafer çarşısına gelindiğinde kitleyi bekletmemiz kortejlerin yeniden düzenlenmesini yapmak Ankara'nın merkezinde de Anka-

ra'ya neden geldiğimizi duyurmak korteji güçlendirmek içindir.

Nitekim kortejler oluşup yürüyüş korteji ikiyeş sendika şeklinde oluştuktan sonra platform sözcüsü tarafından Emniyet güçleri uyarıldı.

Kortej yürüyüş hali alması şeklinde anons edildikten sonra Emniyet güçlerine çıkabilecek olaylardan devletin sorumlu olacağı ilan edilip barikatın derhal kaldırılması duyuruldu. Ankara emniyet müdürü ve

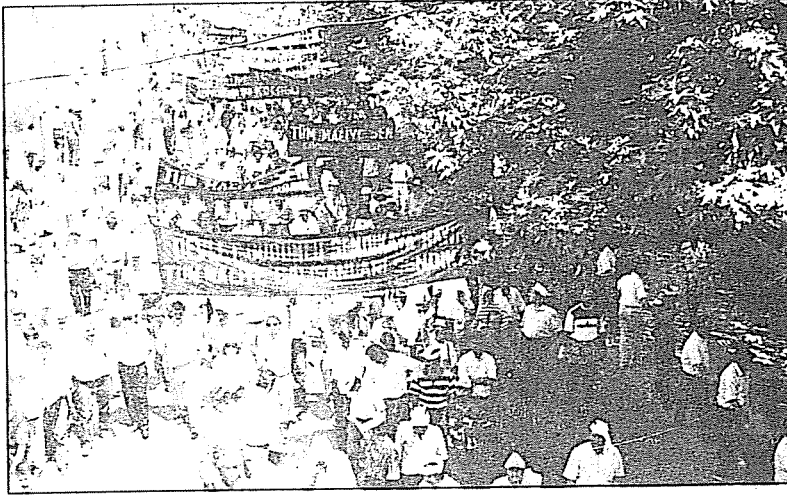
sü Yıldırım AKTUNA ve Devlet Bakanı Bekir Sami DAÇAY'la görüşerek kendilerinin kitlenin karşısına çıkıp orada taleplere yanıt vermelerini söylediler. Tüm ısrarlara rağmen çıkmayan Devlet yetkilileri Başkanlarla içerde görüşme yapabileceklerinde ısrar etmeleri sonucu Başkanlar Başbakanlığa alındı. Elleri daha sonra başbakanlığa da verilen aşağıda özünü yayınlayacağımız dosyayı hem sözcü tarafından sözlü olarak hemde yazılı ola-

dıkları temsilcileri ve 5 bakanın bir doruk toplantısı yaparak tartışma açacaklarını ifade ettiler. Başkanlar başbakanlıktan çıktığında saat 16'yı geçiyordu. Platform sözcüsü sendikamız genel başkanı İrfa Erdemoğlu'nun kitleye Bakanlarla görüşmelerini açıkladığından sonra eylemin bittiğini açıkladı ve tüm kamu çalışanlarını teşekkür eden konuşmasını arkasından kitle dağıldı.

4 Temmuz 1993 günü saat 17'de Başbakanlıkta Başbakan Tansu ÇİLLER ve 21 sendika başkanı bir görüşme yaptı 1.5 saat süren görüşmede şu sorunlar ve talepler dile getirildi. SAYIN BAŞBAKAN;

Bizler kamu çalışanları sendikaları olarak: Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Rım-Sen, Tüm Haber-Sen, Ber-Sen, Tüm Yargı-Sen, Or Kar-Sen, Tüm Sosyal-Sen, Made-Sen, Yapı Yol-Sen, Demir Y-Sen, Ener-Sen, Kültür-Sen, Tüm Gıda-Sen, Sosyal Hizmet-Sen, Tüm Hava-Sen, Tüm Tak-Sen sendikaları olarak örgütlene özgürlüğümüz önündeki engellemelere sürgün, soruşturma işten atılmaları rağmen bugüncü kadar 400.000.- üyesi olan Kamu Çalışanları Sendikası Platformu olarak burada bulunmaktayız.

21 Aralık 1992'de Başbakanlığa verilmek üzere taleplemiş ile Ankara'ya gelmiş Başbakan Yardımcısı Sayın İsmail İNÖNÜ ile yaptığımız görüşmede bize sizi destekliyoruz, gerekli düzenlemeleri yapacağız bekleyin demi: Aradan 6 ay geçmesine rağmen hiç bir şeyin değişmediğini gördük ve yaşadık. Yerel İdari Yetkilerinin (Valilikler, Em-

Ankara Vali muavininin komitesiyle görüşme ve anlaşma istemleri rededildi. Birilerinin veya bir kısım yayınların kendilerine mal eden yayın ve söylemleri barikatların kaldırılmasını, tamamın kendilerine boş teseli kaynağı arayanların hayal ürünüdür. Barikatlar kamu çalışanlarının 40 bin kişilik kararlı mücadelesi ve kamu çalışanlarını iradesinin doğru önderliği ile bir bir açılmıştır. Zafer çarşısı önünden kortej oluşturan kamu çalışanları başbakanlık önüne geldiler. Komiteden iki başkan başbakanlığa alınarak Devlet Bakanı Hükümet Sözcü-

rak sundular. Devlet Bakanı Hükümet sözcüsü Yıldırım AKTUNA Başbakanın mecliste hükümet programının eleştirilerini yanıtlaması için zorunlu TBMM'de bulunması gerektiğini o yüzden kendilerinin bir gün önce Bakanlar Kurulu toplantısında görevlendirildiklerini 4 Temmuz 1993 günü Başbakanın başkanları kabul edip görüşmek istediğini belirtti. Bakanlar Kurulunun 5 bakanı kamu çalışanları sendikaları için düzenleme yapması için görevlendirdiklerini belirtmesiyle en kısa zamanda kamu çalışanları sendikaları temsilcileri, işçi sen-

yet Müdürlükleri, Genel Müdürler v.b) keyfi engellemeleri ve yasalarda varolan haklarımızı yasadışı gaspı hala sürmektedir.

Toplusözleşme talebimize rağmen, tek taraflı ücret artışları devam etmektedir. Yapılan ücret artışları ise yaşamımızı idame ettirmeye yetmemektedir. Her seferinde "ENFLASYONUN ÜZERİNDE ZAM VERİYORUZ" denilmekte, bizler her seferinde biraz daha sefaletle itilmektediriz.

Bugün burada taleplerimizi yeniliyoruz ve diyoruz ki;

Sadaka değil, Grevli Toplusözleşmeli sendikal hakkımızı kullanmak istiyoruz. Kurulu bulan sendikalarımızı toplusözleşme yapması bugün hukukten mümkündür. Eğer Türkiye Hukuk Devleti ise imza altına aldığı 98, 87 ve 151 sayılı İLO sözleşmelerinin Anayasanın 90. maddesi gereği, iç hukukumuzda yasadan daha yaptırımli olduğunu, hatta Anayasa Mahkemesine bu sözleşmeler hakkında dava bile açılmayacağı bilinmelidir. Bu sözleşmeler dolayısı ile Türkiye Cumhuriyeti'nin kamu çalışanlarının toplu sözleşme hakkını üstlendiğini yalnızca biz söylemiyoruz: 87 sayılı İLO sözleşmesinin Mecliste onaylanması için sunulan kanun gerekçesinde Başbakan Süleyman DEMİREL imzası altında sizinde görev yaptığınız Hükümetçe söylemektedir. Yazılı belgelerde ifade ettiğiniz toplusözleşme hakkımızı bugün pratikte de kullanmaya başlamış bulunmaktayız.

Özel televizyon kurumlarının yurtdışından yayın yapmalarını engellemesi nasıl Uluslararası Sözleşmelere dayan-

dırılıyorsa bizim toplusözleşme hakkımızda aynı gerekçe ile hukuka uygun bir davranış olarak değerlendirilmelidir. Kaldı ki; Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarında Uluslararası Sözleşmeler karar gerekçesi olarak kullanılmıştır ve doğrusu budur. Kanunla hukuk arasındaki fark budur. Biz bu Devletin Hukuk devleti olmasını istiyoruz. Bu nedenle 657 sayılı yasaya ve sendikalarımızı Danışma Kurulları konumuna indirgeyen, basıdan ve Hükümet temsilcilerinin demeçlerinden öğrenebildiğimiz yeni Personel Yasasını kabul etmiyoruz. Grevli Toplusözleşmeli Sendikal hakkımızı kullanmak istiyoruz. Bizler 1475 sayılı İşYasası, 657 sayılı Devlet Memurları Yasası, 2821 ve 2822 sayılı yasalar iptal edilmeli bütün çalışanları kapsayan İşçi-Memur-Sözleşmeli personel suni ayrımını ortadan kaldıracak ortak bir sendikalar ve İş Yasası çıkarılmalıdır diyoruz. Bu yasaların hazırlanmasında işçi ve memur sendikaları taraf olarak yerlerini almalıdır diyoruz.

Sendikalarımız kurulduğu günden bugüne kadar yasal ve meşru olduğunu bizler Mahkeme kararlarımızla ispatladığımız halde Devlet veya Devlet yetkilileri bizleri yasadışı ilan etme veya tanımama davranışlarında ısrar etmişlerdir. Bu durum 25.11.1992 tarihli İLO Sözleşmelerinin Meclisten geçmesi ve 15.6.1993 tarih ve 1993/15 sayılı Başbakanlık Genelgesi ile aşıldığını düşünürken bugün hâlâ aynı engellemelerle karşılaşmaktayız. Devlet yetkilileri (Valiler, Emniyet Müdürleri, Daire Amirleri v.b.) bu genelgeyi ve İLO sözleşmelerini tanı-

mamakta ve uygulamamaktadırlar.

Bizler bu genelgeyi doğru bulmakla birlikte uygulanmasını üye aidatlarımızın maaş bordrolarımızdan kesilmesini, sendikal faaliyetlerimizin engellenmemesini istiyoruz.

Memura siyaset yasağı kaldırılmalıdır: ülkemizde siyaset hakkının yasaklandığı tek kesim memur kitlesi ve sendikalardır. Eğitim ve Kültürel düzeyleri siyaset yapmaya elverişli böyle bir kitley politikadan uzak tumak düşünce üretenlerin okuyup yazanların ülke gerçeklerinden uzaklaştırılması anlamına gelmektedir. Bu nedenle memura siyasetin yasaklanmasının hiçbir geçerli gerekçesi olamaz. Memura siyaset yapma hakkını engelleyen bütün yasalar iptal edilmelidir.

Güneydoğuda yaşanan kirli savaş durdurulmalıdır. Bütün ülkede barış istiyoruz.

Başbakan Tansu Çiller yanıt olarak Hükümette yeni görev aldığını konuya yabancı olduğunu birgün önceki Bakanlar Kurulu Toplantısında ben başkan arkadaşlarımı bu konu için görevlendirdim yalnız şu iki konuda kesin söz verebileceğim.

1- Bundan sonra kamu çalışanlarına yönelik her düzenlemeye kamu çalışanları sendikalarını taraf olarak kabul edeceklerini.

2- Kamu çalışanlarının sendikaları için yasal iç düzenleme konusunda 5 bakana talimat verdiğini taslak hazırlanınca sendikaları da taraf olarak çağırıp son şeklin sendikalar ve hükümet tarafından belirleneceğini açıkladı.

Kamu Çalışanları Ülke Genelinde Hükümeti Uyardı;

Adım Adım Grev

Temmuz eylemlilikleriyle komik ücret zammına tepki gösterilirken grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak talebi bütün ülkede yaygın bir şekilde dillendirildi.

UŞAK:

Uşak Kamu Çalışanları Şubeler platformu 1 Temmuz'da Kamu çalışanlarının 5 koldan Ankara'ya yürüyüşü programı dahilinde 1000 kişilik bir kamu çalışanının kitlesiyle fiili bir miting koydu bu yürüyüşe 200 maliyeci katıldı İzmir'den gelen kamu çalışanları davul-zurna eşliğinde pankartlar, dövizler ve sloganlarla karşılanarak gece de şölen düzenlendi.

3 Temmuz 1993: Ankara Başbakanlığa yürüyüşe Uşak Tüm Maliye Sen Şubesinden 90 üye katıldı.

14 Temmuz 1993: Hükümetin tek taraflı ücret belirlemesine ve %12'lik maaş artışlarına karşı Uşak Tüm Maliye Sen Şubesi önünde toplanan maliye çalışanları sloganlar, alkışlar ve dövizlerle Defterdarlık önüne kadar yüründü burada bir basın açıklaması yapan şube yönetimimiz tek taraflı belirlemelere ve %12'lik ücret artışlarına karşı çıkarken Hükümet Sendikamızla Toplu Sözleşme Masasına davet edildi. Eylem coşku lu bir şekilde son buldu.

15 Temmuz 1993: Sendikamızın 1 günlük iş bırakma ve değişik eylemlerle iş bırakmayı destekleme kararı çerçevesinde 15 Temmuzda Uşak merkez Vergi dairelerinde çalışan arkadaşlarımız ve üç ilçede iş bırakma eylemi diğer ilçelerde toplu

vizite eylemiyle % 95 katılımı gerçekleştirildi.

19 Temmuz'da Uşak Tüm Maliye Sen Şube Başkanı Mehmet ÇETİN'in sürgün edilmesinin arkasından Şube başkanımızla üyelerimiz sahip çıktı. 19 Temmuzda Uşak Defterdarlığı önünde toplanan maliyeciler alkışlar ve sloganlarla sürgünlere karşı çıkarken bir ortak basın açıklamasıyla sürgün kınandı ve örgütlenmemize hiç kimse zarar veremeyeceği baskı sürgün ve soruşturmaların bizi yıldıramayacağı vurgulandı. 21 Temmuz 1993 tarihinde sürgünlerle ilgili tüm üyelerimiz postanede toplanarak Defterdara, Bakana sürgün olayını kınayan telgraflar çekildi.

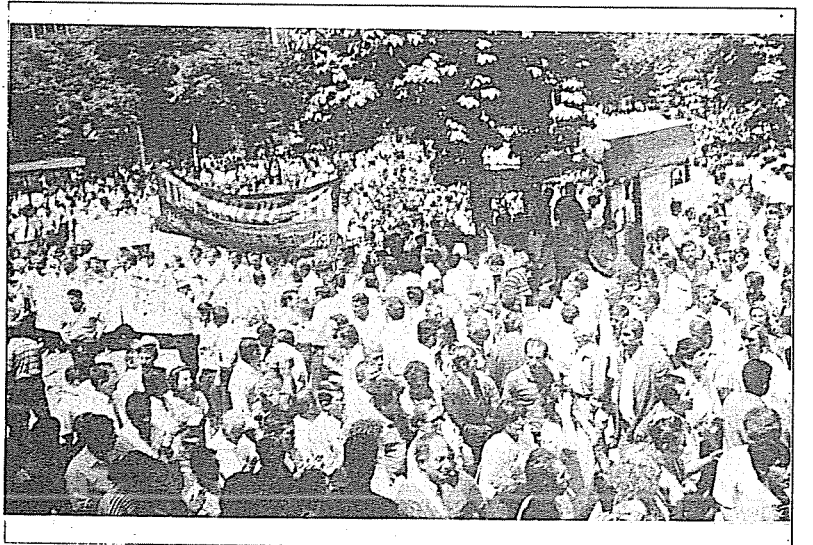
30 Temmuz 1993 tarihinde Şube başkanımızın vedasında toplanan maliyeciler defterdarlık önünde toplandılar. Halaylar çekildi bir basın açıklaması ile arkadaşımız alkışlarla uğurlandı.

Tüm Maliye-Sen
Uşak Şube

KOCAELİ:

21 Mayıs 1993 tarihinde Kocaeli Maliye-Sen üyeleri sendikamızın aynı tarihte Maliye Bakanının Toplu Sözleşmeye çağırmasını desteklemek amacı ile tüm çalışanlar kokart taktı ve kitlesel basın açıklaması yapıldı.

1 Temmuz 1993 tarihinde Kamu Çalışanları Sendikalarının DEMOKRASİ VE SENDİKAL HAKLAR ANKARA yürüyüşçülerini Maliye Çalışanları ve Şubemizin almış olduğu karar çerçevesinde karşılamak için döviz ve pankartlarımızla Kocaeli girişinde karşıladık Kocaeli Halkevi Meydanına kadar

yürüyüş yapıldı burada yapılan kitlesel basın açıklamasının arkasından illerden yürüyüşe katılan sendika yöneticisi arkadaşlarımızı evlerde konuk ettik. 3 Temmuzda araba tutularak kitlesel olarak Ankara Başbakanlık yürüyüşüne katıldık.

15 Temmuz 1993 tarihinde sendikamızın merkezi olarak almış olduğu 1 günlük iş bırakma eylemine Kocaeli Tüm Maliye Sen şubesi olarak %100 katılım ve üye olmayan arkadaşlarımızın % 90 katılımıyla yapıldı. Tam gün iş bırakmada Kocaeli Maliyesinde tasilat yapılamadı. Kocaeli K.Ç. Paltforumunun almış olduğu kitlesel basın açıklaması ve mitinge Tüm Maliye Sen Kocaeli şubesi olarak büyük bir kitle ile katıldık.

26 Temmuz 1993 tarihinde Sendika Genel Merkezimizin üyeler üzerinde idarenin baskı sindirme sürgün ve değişik cezeleri protesto etmek amacı ile almış olduğu 1 günlük iş bırakma Hak direnişi eylemine Kocaeli Maliyesi çalışanları olarak %98 katılımı tam gün iş bırakıldı. Bir basın açıklaması ile eylemimizin amacı kitleye açıklandı.

Tüm Maliye Sen Kocaeli Şb.
ZONGULDAK:

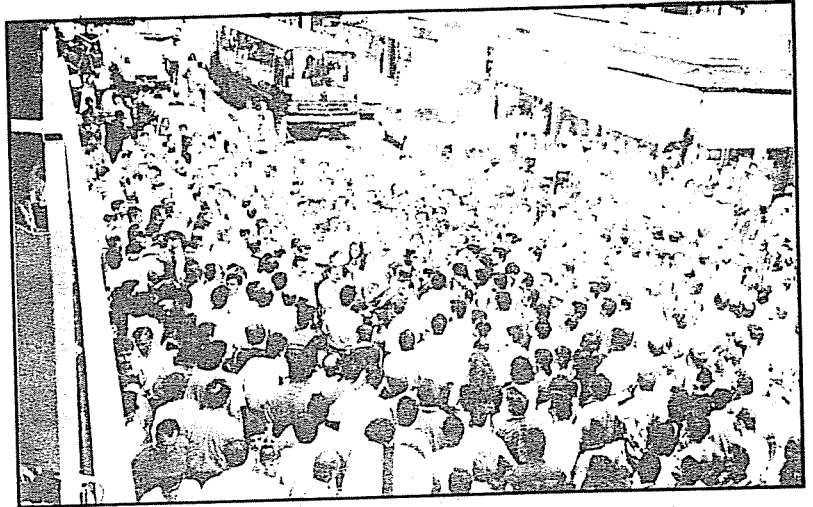
15 Temmuz da Tüm Maliye Sen Zonguldak Şubesi öncülüğünde Zonguldak Maliye Çalışanlar Hükümetin Kamu Çalışanlarına vermiş olduğu % 12'lik zamlara tepki ve Sendikaları Toplu Sözleşme masasına çağırmasını protesto etmek, Sendikamızın merkezi olarak 15 Temmuzda ülke genelinde 1 günlük iş bırakma kararı doğrultusunda topluca iş yerlerini terk ederek Zonguldak Defterdarlığı önünde toplandılar. Buradan kortej oluşturularak sloganlarla toplu yürüyüşe geçtiler. Zon-

guldakta örgütlü Eğitim-Sen, Tüm Bel Sen, Tarım Sen, Maden Sen, Ener Sen'li kamu çalışanlarıyla birleşerek Madenci anıtına kadar yürüdüler. Burada 3000'i aşkın kamu çalışanı ortak bir basın açıklaması okuyarak yapılan konuşmalarda Hükümet Hayali ihracatçılara, köşe dönücülere Vergi Kaçıran yüzüzlere yegenlere ve yakınlarına trilyonları peşkeş çekerken 2 milyon kamu çalışanına para yok diyor. Kendi maaşlarını 60 milyona çıkarırken pa-ra buluyor. Biz paraların nerede olduğunu biliyoruz paralar milyarlaraya varan düğünlere gidiyor, Manukyan kadar namuslu olmayan para babası bir avuç zengininin kasasına akıyor. Madem bize para yok bizde çalış-

ıyla birlikte birleşilerek bir basın açıklaması okundu polisin müdahalesi üzerine kitle topluca oturtularak sloganlar atıldı. Beş sendika şube başkanı polis tarafından gözaltına alınmasıyla 27 Temmuzda maliye çalışanları eylemi arkadaşları serbest bırakılıncaya kadar devam ettireceklerini açıklayarak 27 Temmuz 1993 günü topluca viziteye çıkıldı saat 15.30da şube başkanlarının serbest bırakılması üzerine eylemlerine son verdiler.

ANKARA:

15 Temmuz eylemliliklerine Tüm Maliye Sen Ankara Şube ve çalışanları yüzde doksan katılımı gerçekleştirdi. Ulus bölgesinde Doğanbey, veraset ve harçlar, Ulus, Yıldırım Beyazıt,

mayacağız hizmet üretmeyeceğiz vergi toplamayacağız çünkü biz üretiyoruz başkaları yiyor, dediler ve kitle disiplinli bir şekilde dağıldı.

16 Temmuz'da Tüm Maliye Sen'in sürgün soruşturma ve baskılara yönelik 1 günlük iş bırakma kararı doğrultusunda Zonguldak Tüm Maliye Sen Şubesine bağlı iş yerlerinde sabah 8.30'dan itibaren iş durduruldu. Öğleyn diğer kamu çalışanla-

Kızılbey, Yeğenbey Vergi Daireleri sabah 8.30'dan itibaren iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Gümrükler Genel Müdürlüğü, Gümrük Kontrol Genel Müdürlüğü, Gelirler Genel Müdürlüğü, Defterdarlık, Site, Yenimahalle Vergi Dairesi çalışanları iş bırakma eylemi yapmışlardır. Şubemizin almış olduğu kararlar doğrultusunda saat 12.00'den itibaren davul, zurna eşliğinde halaylar çekilerek An-

kara Defterdarlığı önünde toplanan yaklaşık 8000 kişilik kortej disiplinli ve düzenli bir şekilde yürüyerek Sakarya Meydanında basın açıklaması yapmıştır. Kızılay Bölgesinde, Mitatpaşa, Yeni Çankaya, Seymenler, Hitit ve Maltepe Vergi Dairesi çalışanları iş bırakarak Kızılay'daki basın açıklamasına, yine Bakanlık Merkez Binası önünde toplanan yaklaşık 2000 çalışan davul-zurna eşliğinde basın açıklamasına katılmışlardır. Sakarya'da yapılan basın açıklaması ve miting Kamu Çalışanları Platformunun katılımıyla 50.000 kişilik coşuklu bir kitleye ulaşmıştır. Miting bitiminde sendikamız pangaltı altında toplanılarak Kızılay'a ordan da birimlere dağılarak iş bırakma eylemine devam edilmiştir.

Genel Merkezimizin 26 Temmuz eylem kararları doğrultusunda iş bırakma, iş yavaşlatma, yemek boykotu, ve basın açıklamaları eylemleri gerçekleştirilmiştir, Yeğenbey, Mitatpaşa, Yeni Vergi Dairesi çalışanları kısmen Yeni Mahalle Vergi Dairesi tam gün iş bıraktı, mükellef kabul etmedi. Saat 12.00'de Ankara Defterdarlığı, Dikmen Vergi Dairesi ve Maliye Bakanlığı Binaları önünde kitlesel basın açıklamaları yapıldı.

Ankara Şube

BOLU:

15 Temmuz 1993

- Vizite eylemi yapılmış. Bolu Devlet Hastanesinin önünde diğer kamu çalışanlarıyla yüzdelik zamlar alkışlı protesto edildi.

-15.7.93 Tarihinden itibaren üç gün süreyle yemek boykotu yapılmıştır.

-16.7.93 Tarihinde konu ile ilgili Başbakan Tansu Çiller'e

PTT'den telgraf çekilerek maaş artışları Başbakanlık nezninde protesto edildi.

-15 Temmuz'da yapılan eylemliliklerden dolayı Bolu Şube Başkanı, İlyas Apak, Yönetim Kurulu Üyesi İsmail Türk, işyeri Temsilcisi Selahattin Kılıçay, üye Ersin Balcıoğlu çalıştıkları Bolu Defterdarlığı gelir müdürlüğünden alınarak Merkez Vergi Dairesine sürülmüşlerdir. Ancak yapılan girişimler sonucu İlyas Apak ile Selahattin Kılıçay eski görevlerine geri dönmüştür.

- 2 Temmuz 1993 tarihinde İstanbul'dan Ankara'ya yürüyen kamu sendikalarının üyelerini Düzce'de karşıladıkları gerekçesi ile Tüm Maliye Sen üyesi 19 memur arkadaşlardan savunma istemiş ve akabinde uyarma cezası verilmiştir. Tüm Maliye Sen Bolu Şubesi'nin girişimleri sonucunda verilen cezalar kaldırılmıştır.

ESKİŞEHİR:

15 Temmuz'da % 12 artışları protesto gösterisi Belediyenin önünde diğer kamu çalışanlarının katılımı ile 2500-3000 kişiyi

bulunca, gösteri bir miting havasına dönüştü. Baskı ve sürgünlere, düşük ücret politikalarının tek taraflı belirlenmesine karşı, 26 Temmuz günü öğleden sonra yarım gün iş bırakma eylemine yüzde yüz bir katılımı gerçekleşti. Bu eylemsellik diğer kamu çalışanlarının da önlerini açıyordu. 29 Temmuz günü Tüm Bel Sen'in 1 günlük iş bırakma eylemine sendikamız üyeleri destek ve güç vermiştir.

30 Temmuz Cuma günü Eskişehir Kamu Çalışanları Platformu olarak idarenin tüm baskılarına rağmen vizite eylemi gerçekleştirildi. Şehir merkezine 3 km. uzaklıktaki devlet hastanesine yaklaşık 500 kişilik sloganlı bir yürüyüş gerçekleştirildi.

SAMSUN:

15 Temmuz 93 sabahı 1 saatlik iş bırakma ile başlayan eylem öğle saatlerinde Kamu Çalışanları Platformu ile birlikte yaklaşık 4000 Kamu Çalışanının katıldığı bir gösteri ile devam etti. PTT'ye yürüyen binlerce kamu çalışanı Başbakanlı-

Samsun kamu çalışanları vizite eyleminde

ğa taleplerini içerek mektuplar gönderilerek tepkiler dile getirildi.

20 Temmuz 93'de Samsun Tüm Maliye Sen Şubesi büyük bir katılımıla Ruh ve Sinir Hastanesine toplu viziteye çıktılar. Viziteye çıkmayan maliye çalışanları da işyerinde viziteye çıkan arkadaşlarını desteklemek amacıyla iş yavaşlattılar. Eylem Kamu Çalışanları tarafından büyük bir coşkuyla desteklendi.

26 Temmuz 93'de öğle saatlerinde kitlesel bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını okuyan Şube Başkanı Osman Biçer "Grevli Toplu Sözleşmeli Sendikal taleplerimizin yanında, gösteriler sırasında dövülen, baskı ve sürgünlere uğrayan arkadaşları yalnız bırakmayacağız. Grevli Toplu Sözleşmeli Sendikal hakların tanınması, Toplu Sözleşme masasına oturulmaması halinde hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullandık kullanacağız" dedi. Basın açıklamasının okunmasından sonra eylem sona erdi.

Samsun Şube

ADANA:

15 Temmuz günü Adana Şube yönetiminin kararı ile bir günlük iş yavaşlatılması yapıldı. Katılım olarak maliye çalışanlarının eyleme destek vermeleri sonucu şube yöneticileri ve işyeri temsilcileri eylemi bir günle sınırlandırmayıp, 17 Temmuz günü bordro yakma eylemi gerçekleştirildi. Adana'da beş Vergi Dairesinin bir arada olduğu kompleks. Önündeki caddeye çıkıp döviz ve pankart açan maliye çalışanları caddeyi uzun müddet trafiğe kapattılar ve attıkları sloganlarla hükümeti toplu sözleşme masasına çağırıldılar. Polis in müdahalesine rağmen maliye

çalışanları uzun müddet eylemi devam ettirdiler. Tüm Maliye Sen üyesi memurlar bizler üretimden gelen gücümüzü kullanarak taraf olduğumuzu kamu oyuna ve yetkililere kabul ettirdik. Şimdi sıra toplu sözleşmede ve o güne kadar da biz iş bırakma dahil bu işi hep yapacağız dediler. Ayın gün yemek boykotu da yapıldı. Özellikle % 50 yemek fiyatlarına zam gelmesi Adana'da büyük tepki gördü. Bu fiyat indirilinceye kadar da boykotun devam edileceği de vurgulandı.

20 Temmuz günü Adana'da yine Tüm Maliye Sen'in eylemi vardı. Memurlar bu kez büyük bir katılımıla vizite eylemi yaptılar. Adana Devlet Hastanesi'nin önüne gelen memurlar burada toplu halde basın açıklaması yaptılar hükümeti yine toplu sözleşmeye çağırıldılar. Ve son günlerde ülke genelinde arkadaşlarının sürgün konularına değindiler. Alkışlar sloganlar ve dövizlerle taleplerini dile getirdiler

KIRKLARELİ:

Kırklareli'de Tüm Maliye Sen İl Temsilciliği tarafından toplu vizite, kitlesel basın açıklaması eylemleri yapıldı. Öğle tatilinde defterdarlık önünde toplanan Maliye Çalışanları basın açıklaması okunduktan sonra "Sadaka değil Toplu Sözleşme", Toplu Sözleşme Hakkımız Grev Silahımız" sloganları atarak, davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Maliye çalışanlarının bu eylemine kamu çalışanları sendikaları katılımlarla destek verdiler.

Kırklareli İl Temsilciliği

MALATYA:

15 Temmuz 93 Perşembe günü Fırat ve Beydağı Vergi Dairelerinde toplu vizite eylemi yapıldı ve öğlen yemek boy-

kotu yapıldı. Saat 12.00'de vergi dairelerinin önünde toplanarak 500 kişilik bir kitle ile hükümet binasına doğru yürüyüşe geçildi. Basın açıklamasını okuyan Malatya Temsilciliği Başkanı Hikmet Karakaya % 12'lik komik zamları kabul etmiyoruz, sadaka değil Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika İstiyoruz" dedi.

Malatya İl Temsilciliği

KAYSERİ:

15 Temmuz 93 günü yüzdelik zamların geri alınması, işverenin sendikamızla derhal Toplu Sözleşmeye oturması istemiyle yemek boykotu yapıldı. Yemekhane çıkışında polisin engelleme çabalarına Maliye Çalışanları tepki gösterip, halkın ve kamu çalışanlarının da desteğiyle yürüyüş gerçekleştirdiler. Erciyes Vergi Dairesi'nin önünde toplanan 3000 kişilik kitle alanı mitinge dönüştürdü. Platform tarafından hazırlanan basın açıklamasının okunmasıyla eylem sona erdi.

26 Temmuz 93 günü sendikamızla toplu sözleşmeye oturulması, baskı, sürgün ve soruşturmaların sona erdirilmesi amacıyla saat 10.00-11.00 arası Erciyes, Mimarsinan, Kale Önü Vergi Daireleri önünde yüzde yetmiş Maliye Çalışanının katılımıyla 1 saatlik iş bırakma gerçekleştirilmiştir.

İSTANBUL:

İst. 1. No.lu Şube

15 Temmuz Ataköy, Bayrampaşa, Laleli ve Topkapı Vergi Dairelerinin bulunduğu komplekste % 70 katılımıla öğleden sonra basın açıklaması yapıldı. Halaylar çekildi ve işyerleri terk edildi.

Gaziosmanpaşa Vergi Dairesinde, çalışanların tamamının katılımıyla sabahtan basın açık-

laması okundu halaylar çekildi. Öğlene kadar iş bırakıldı.

Halkalı ve Küçükçekmece Vergi Daireleri öğleden sonra iş bıraktılar. Aynı gün Kocasinan Vergi Dairesi toplu şekilde ziyaret edilerek eyleme destek verildi. Bu arada desteğe gelen arkadaşlarıyla bütünleşen Kocasinan Vergi Dairesi de 2 saat iş bıraktı.

26 Temmuz Ataköy, Topkapı, Laleli, Bayrampaşa, kompleks iş yerlerine talepleri ileten dövizler asıldı ve yarım gün iş yavaşlatıldı.

Halkalı Vergi Dairesi iş bırakmak için daire önüne getirmiş olduğu davulcuğu polis gözetimine aldı. - ve polisin baskısı sonucu iş bırakma engellendi. Gaziosmanpaşa Vergi Dairesi tam gün iş yavaşlattı.

İST. 2. NO.LU ŞUBE

15 Temmuz günü Hocapaşa Vergi Dairesi çalışanları sabahtan başlayarak mükellef kabul etmediler. Dairenin önündeki alana çıkarak davul, zurna eşliğinde halay çekerek ve Toplu Sözleşme taleplerini haykırarak tam gün iş bıraktılar. Ve sıfır kasayla kapatarak 15 Temmuzda vergi toplamadılar. Aynı gün Beyazıt, Sirkeci ve Eminönü Vergi Dairelerinde tam gün iş bıraktılar. Öğlen yemekten sonra ise kompleksin yemekhanesinde şölen düzenlediler.

15 Temmuzda Beyoğlu, Mercan, Galata ve Fatih Vergi Daireleri yarım gün iş bıraktılar. Ve Daire önlerinde basın açıklaması yaparak hükümeti Toplu Sözleşmeye çağırdılar.

Beşiktaş, Şişli, Gayrettepe Vergi Daireleri çalışanları toplu halde bankaya yürüdüler burada uzun kuyruklar oluştu ve daireye maaş almadan sonra memurlar dönmedi.

Huzur evlerinde yemek

boykotu ve basın açıklaması yapıldı.

26 Temmuz günü sendikamız genel merkezinin yapmış olduğu bir günlük iş bırakma kararına 2. No.lu şube olarak büyük oranda katılım oldu. Özellikle yine Hocapaşa, Beyazıt, Sirkeci ve Eminönü Vergi Dairelerinde tam gün iş bırakıldı ve yine sıfır tahsilat ve sıfır kasayla bu dört birim yine örnek teşkil etti. Yarım gün iş bırakan iş yerleri ise yine Beyoğlu, Mercan, Fatih Vergi Daireleriydi. Defterdarlık çalışanları da 26 temmuzda birim önünde basın açıklaması yaparak 1 saat iş bıraktı.

Gayrettepe, Beşiktaş ve Şişli Vergi Dairelerinin bulunduğu kompleks yarım gün iş bıraktı.

İST. 3. NO.LU ŞUBE

15 Temmuz eylemlilikler öncesi 3. No.lu Şube alanlarına giren işyeri, kompleks toplantılarının yanısıra işyeri temsilcilerinin ve üyelerinin katılımıyla yapılan toplantılar sonucu 1-2 saat iş bırakma eylem kararı çıkmış, hükümetin ücret zamlarını açıklamasıyla oluşan yoğun tepkiler örgütlülüğe kanalize edilerek 1 gün iş bırakmaya dönüştürülmüştür. Kadıköy, Göztepe, Haydarpaşa, Kartal, Küçükyalı, Pendik Vergi Dairelerinde tam gün iş bırakmalar hayata geçirildi. Sarıgazi, Ümraniye, Nakil vasıtaları Vergi Daireleri ise yemek boykotu, bodro yakma, basın açıklaması ve yarım gün iş bırakmalar gerçekleştirildi.

26 Temmuz 93 Genel Merkezin çağrısıyla ülke genelinde 1. günlük iş bırakma eylemi 15 Ocak - 15 Temmuz dönemlerinin aşılması yönünde bir atılım yaratmıştır. Kartal, Küçükyalı, Pendik Vergi Daireleri tam gün, Kadıköy, Göztepe, Hay-

darpaşa Vergi Daireleri öğlene kadar iş yavaşlatma ve yarım gün iş bırakma hayata geçirildi.

Gerek idarenin gerekse de emniyetin baskı ve sindirmelelerine karşı eylemlere katılım yüzde yüzlere varan coşkulu ve kararlı bir kitle vardır.

BURSA:

-14 Temmuz'dan başlayarak bir hafta kurdela takma eylemi gerçekleştirildi. Ortak çalışanlar yasası ve Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika yasasının bir an önce çıkarılması için 22.7.93 günü TBMM faks çekilmiştir. 4000 bine yakın kitle katılmıştır. Kamu çalışanları şubeler platformunun ortak kararıyla gerçekleştirilmiştir.

21 Temmuz 1993 günü Maliye Bakanına, Genel merkezden gelen karar doğrultusunda faks çekilerek sürgün ve cezalar kınandı.

-14 Temmuz 1993 günü sendika üye ve yöneticilerinin yargılandığı mahkeme önünde kitlesel olarak basın açıklaması yapılmıştır.

15 Temmuz 1993 Merkezde Vergi Daireleri, Mal Müdürlükleri ve Saymanlıklarda %100 katılımı ile iş yavaşlatıldı. Maliye sarayı önünde öğleyn halay çekildiği sırada şube başkanı ve örgütlenme sekreteri yönetim altına alındı. Kitlenin kararlı tavrından dolayı arkadaşlarımız serbest bırakıldı. Gemlik V.D. ve Malmüdürlüğü çalışanları meydanda toplu oturma eylemi yaptı. Orhangazi V.D. çalışanları vizite eylemi yaptı. Hastane önündeki protestoya İnegöl V.D. ve mal müdürlüğü de katıldı.

26 Temmuz 1993'da merkezde bir Vergi Dairesi hariç tüm birimlerde iş bırakıldı.

BOLU:

-Vizite eylemi yapıldı. Bolu Devlet Hastanesinin önünde diğer kamu çalışanlarıyla yüzdelik zamlar alkışlı protesto edildi.

-15.7.93 tarihinden itibaren üç gün süreyle yemek boykotu yapılmıştır.

-16.7.93 tarihinde konu ile ilgili başbakan Tansul Çiller'e PTT'den telgraf çekilerek maaş artışları başbakanlık nezninde protesto edildi.

-15 Temmuz'da yapılan eylemliliklerde, dolayı Bolu Şube Başkanı, İlyas Apak, Yönetim Kurulu Üyesi İsmail Türk, İşyeri Temsilcisi Selahattin Kılıçay, üye Ersin Balcıoğlu çalıştıkları Bolu Defterdarlığı gelir müdürlüğünden alınarak Merkez Vergi dairesine sürülmüşlerdir. Ancak yapılan girişimler sonucu İlyas Apak ile Selahattin Kılıçay eski görevlerine geri dönmüştür.

-2 Temmuz 1993 tarihinde İstanbul'dan Ankara'ya yürüyen kamu sendikalarının yöneticilerini Düzce'de karşılamak suçundan Düzce Vergi Dairesi çalışanı ve sendikamız üyeleri işyerini izinsiz terk ettikleri gerekçesiyle üyelerini Düzce'de karşıladıkları gerekçesi ile Tüm Maliye-Sen üyesi 10 memurdan savunma istemişi ve akabinde uyarma cezası verilmiştir. Tüm Maliye Sen Bolu Şubesi'nin girişimleri sonucunda verilen cezalar kaldırılmıştır.

AYDIN: 15 Temmuz 93'de Toplu vizite eylemi yapıldı. Basın açıklamasıyla birlikte SHP, DYP ile binalarının önüne siyah çelenkler bırakıldı.

TUNCELİ: Tam gün iş bırakıldı. Vergi dairelerinde hiç bir işlem yapılmadı.

GAZİANTEP: Öğleden sonra 2 saat iş bırakıldı. Platformla bir-

likte davul-zurnalı halaylar çekildi, basın açıklaması yapıldı.

KIRŞEHİR: Yarım gün iş bırakıldı, toplu vizite eylemi yapıldı. Platformla birlikte 700 kişiyle protesto ve davul-zurnalı halaylar çekildi.

İZMİR: Basın açıklaması yapıldı. Foça'da kısmi olarak iş bırakıldı. Aliağa'da Kamu çalışanlarıyla birlikte protesto gösterisi yapıldı.

ADİYAMAN: Sabahtan öğlene kadar iş bırakıldı. Basın açıklaması okundu, toplu vizite eylemi ve yürüyüş yapıldı.

MERSİN: Siyah kokartlar takıldı, kitlesel basın açıklaması yapıldı. Dairelerde iş yavaşlatma eylemi yapıldı.

ÇANAKKALE: Yüzde yüz katılımıyla yemek boykotu, telgraf çekme, 12.00-13.00 arası Tüm Bel Sen'le birlikte 2000 kişiyle 1 Km yürüyüş yapıldı. 26 Temmuzda dairelerde iş yavaşlatıldı.

TRABZON: Toplu vizite eylemi yapıldı. Platformla birlikte şehrin işlek bir caddesinde protesto yürüyüşü yapıldı.

ÇORUM: 2 gün iş yavaşlatıldı. Basın açıklaması ve bodro yakma eylemi yapıldı. Yürüyüş polis tarafından engellendi. 26

Temmuzda iş yavaşlatıldı.

DİYARBAKIR: Yemek boykotu, bodro yakma eylemi yapıldı, basın açıklaması okundu.

KONYA: İş yavaşlatma, yemek boykotu eylemleri yapıldı, basın açıklaması okundu.

KEŞAN: 2 Ağustosta toplu vizite eylemi yapıldı.

Ş. URFA: Platformla birlikte sabah 2 saatlik iş bırakma eylemi yapıldı.

AĞRI: Platformla birlikte yapılacak eylem valilik ve polise engellendi.

RİZE: Platformla birlikte 200 kişiyle bodro yakma, ve başbakanlığa protesto telgrafı çekildi.

İSKENDERUN: yarım saat oturma eylemi yapıldı.

ARTVİN: Artvin kamu çalışanları 300 kişiyle yakalarına siyah kurdale takarak başbakanlığa protesto telgrafı çekildi, sessiz oturma eylemi yapıldı. 26 Temmuzda ise Borçka da vizite eylemi, Murgul'da iş bırakma eylemi yüzde yüz katılımıyla gerçekleşti.

ORDU, AMASYA, TOKAT, SİNOP, GİRESUN, ÇANKIRI ve KASTAMONU'da kamu çalışanları hükümeti protesto eden çeşitli gösteriler yaptılar.

ÇAĞRI

Daha Güçlü Bir Sendika İçin Mali Sorunlarımıza Çözüm Bulalım!

Bu gün geldiğimiz noktada sendikamız mali açıdan tıkanma noktasına gelmiş bulunmaktadır, kiralar ödenemiyor, çalışanların maaşları verilemiyor daha bir çok zaruri ödemelerimizi gerçekleştiremiyoruz, aidat makbuzlarımız bitti, maddi olanaksızlıklardan makbuz bastıramıyoruz, şu bir gerçek ki sendika ve genel merkez olarak bir takım faaliyetlerimizi yürütmeye örgütsel ilişkilerimizi kurmada ve onunda ötesinde sendika olarak kurumsallaşmamızda maddi sorunlarımızı çözümlenmemiz kaçınılmaz bir gerçekliktir.

9 Mayıs 1992 tarihinde yapılan Başkanlar Kurulu Toplantısında alınan bu kararlar şubelerin toplamış oldukları aidatların %50'lik kısmını genel merkeze göndermeleri gerekiyordu. Maalesef şubelerimizin kendi kararlarına rağmen 1,5 yıldır bu karara uymadıkları görülmüştür. (Birkaç istisna il hariç Samsun-Zonguldak-Kayseri-Uşak-Bursa gibi) Zaten üye sayısı 150 hatta 200'e kadar olan şube ve temsilciliklerimizden çokta ısrarlı olarak Genel merkez aidatı istemedik, biliyoruz ki bu örgütlülüklerimizi ancak ki kendi aylık zorunlu giderlerini finanse eder durumdaydılar. Burada bize göre görevini yapmayan üye sayısı bakımından potansiyel olan büyük illerimizdir. Açıklayıcı olması açısından bir kaç örnek vermekte sakınca yoktur sanırım. ANKARA Şubemiz mevcut şubelerimiz içerisinde 1500 üye sayısı ile en büyük şube-

mizdir. 1 Ocak 30 Haziran 1993 tarihlerini kapsayan 6 aylık dönem içerisinde toplamış olduğu 86 milyon aidat gelirinin 83 milyonluk kısmını kendi harcamasında kullanmış 3 milyonluk kısmını ise Genel merkez aidatı olarak göndermiştir. İSTANBUL 2. No.lu şube yine aynı dönem içerisinde 66 milyon aidat gelirinden 5 milyonluk kısmını Genel merkez aidatı olarak ödemiştir. İSTANBUL 1 ve 3 No.lu Şubelerde aynı konumdadırlar. (İstanbul Şubelerinin üye sayıları ortalama 750-800 arasındadır). ESKİŞEHİR Şubemiz 500'ü aşan üye sayısına sahip olmasına rağmen bu güne kadar bir lira genel merkez aidatı göndermemiştir. GAZİANTEP Şubemiz yine 500'ün üzerinde üye sayısı ile 1,5 yıl içerisinde bir milyon Genel Merkez aidatı göndermiştir. MERSİN Şb. si aynı şekildedir. Diğerlerinden ise kopuk, kopuk istikrarsız aidatlar gönderilmektedir. Böylesine bir tablo sanırım üye arkadaşlarımıza fikir vermesi açısından yardımcı olacaktır. Aynı zamanda bugün içinde bulunduğumuz mali güçlüğü'nün nedenlerini de ortaya koymuş olacaktır.

İçinde bulunduğumuz mali sıkıntıyı aşma temelinde mütaaddit defalar şube yöneticisi arkadaşlarımızla gerek yüz yüze gerekse telefonlarla yaptığımız görüşmelerde durumun vehametini anlatmamıza ve sorumluluklarını yerine getirmeye çağırılmamıza rağmen sonuç alınamamıştır.

Bu güne kadarki gözlemleri-

mizi şu noktadadır. Şubeler kendi ihtiyacı kadar aidatı topladıktan sonra ayrıca Genel Merkeze aidat gönderme sorumluluğunu yerine getirme çabasına girmemektedirler her şubemiz kendini bir merkez olarak görüp harcamalarını o temelde yapmaktadırlar. Zaman, zaman yersiz ve füzuli harcamalar içerisinde girebilmektedirler, bir şubemizin Genel Merkeze gönderdiği bilançoda 26 milyonluk bir meblağ temsil ve ağırlama gideri olarak yer alabilmektedir. Genel merkezin 6 aylık temsil gideri ise 480 bin liradır. Yine bazı şubelerimiz ise aylık kendi harcamalarını yaptıktan sonra artı parayı bankalarda bloke etme sorumsuzluğunu gösterebilmektedirler. Böylesine sorumsuz herkesin kuralını kendi koyduğu bir anlayışı onaylamak mümkün olmasa gerek, bu sorunumuzun acil çözümlenmesi gerektiğine inanıyoruz.

Çözümünde yine örgütle birlikte tartışarak aşılacağına hâlâ inanıyoruz, onun içindir ki bu yazıyı aynı zamanda bir çağrı olarak kabul edip önümüzdeki Başkanlar Kurulu toplantısına, mali konulardaki her türlü çözüm önerilerinizi yazılı olarak getirmenizi ve konunun tartışılmasını istiyoruz.

Hâlâ çözüm bulunmadığı noktasında Genel Merkez zorunlu organları görevini yapmakla karşı karşıya kalacaktır ki örgüt olabilmemizin yolu da sanırım buradan geçmektedir.

Bayram Keskin
Genel Mali Sekreter

Başbakan Vekili İnönü, Yayımladığı Genelge İle Bir Kez Daha Uyardı

"Kamu Çalışanları Sendikaları Yasaldır"

Süleyman Demirel'in Cumhurbaşkanlığı seçilmesiyle üzerine Başbakanlığa vekalet eden Erdal İnönü, 15 Haziran 1993 tarihinde bir genelge yayımlayarak kamu çalışanlarının sendikalaşma haklarının bulunduğunu tüm valiliklere ve diğer kamu yöneticilerine başbakanlık adına bir kez daha hatırlattı. "Kararsızlığı gidermek ve uygulamada birliği sağlamak amacıyla gerekli açıklamalar" yapmak üzere kaleme alındığı bildirilen genelgede, onaylanan ve böylece yasa niteliği kazanarak iç hukukun bir parçası haline gelen 87, 98 ve 151 sayılı İLO sözleşmeleri ve Danıştay kararları aktarılacak, valiliklerin ve diğer kamu yöneticilerinin kamu çalışanları sendikalarına yardımcı olmaları ve çalışmalarında kolaylık göstermeleri isteniyor.

Hâlâ bazı illerde yetkililerce sorunlar çıkarıldığını dikkate alarak, bu gibi sorunlar çıktığında kullanılabilmesi için bu genelgenin tam metnini yayımlamakta yarar görüyoruz:

T.C.

BAŞBAKANLIK

Personel ve Prensipler

Genel Müdürlüğü

15.6.1993

Sayı: B. 02.0.PPG.0.12-383-7159

Konu: Memur Sendikaları

GENELGE

1993/15

Memur ve diğer kamu görevlilerinin bir süreden beri sendikalar kurdukları ve birtakım sendikal etkinliklerde buldukları bilinmektedir.

Kamu yetkililerinin bu konuda kararsızlık içinde buldukları bazı Valiliklerin ise bu tür sendikaların kurulmasına müdahale ederek, temsilcilik veya şube açma, genel kurul toplantıları yapma, bülten veya dergi yayınlama, panel, açık oturum ve sempozyum gibi toplantılar düzenleme, sanatsal ve kültürel etkinliklerde bulunmalarına izin vermeme biçimindeki engellemelerini sürdürdükleri görülmektedir.

Kararsızlığı gidermek ve uygulamada birliği sağlamak amacıyla gerekli açıklamalar aşağıda yapılmıştır:

1) Kamu görevlilerinin sendika kurma ve sendikal etkinlikte bulunmalarını engelleyici davranışların hukuka aykırı olduğu yargı organlarımızın kararlarıyla hükme bağlanmıştır.

Nitekim, Danıştay Birinci Dairesi'nin 22.04.1992 tarih ve 1992/136 Esas, 1992/147 Karar sayılı kararında, "Anayasa bütünü ile incelendiğinde kamu görevlilerinin sendika ve üst kuruluş kurma hakkının anayasal bir hak olarak yer almadığı, ancak buna karşın bunu yasaklayan bir hükmün de bulunmadığı" belirtilmiştir.

Bu konuda yasaklama getiren İçişleri Bakanlığı'nın 28.02.1991 tarih ve 052334 sayılı genelgesinin iptaline ilişkin Danıştay Onuncu Dairesi'nin 10.11.1992 tarih ve 1991/1262 Esas, 1992/3911 Karar sayılı kararında ise, "Anayasamızda kamu personelinin sendikalaşma hakkı düzenlenmemiş olmakla birlikte sözkonusu hakkın kullanımı engelleyen bir hüküm de yer verilmemiş" olduğu "Hukukumuzda şirketler dışındaki sendika, dernek gibi özel hukuk tüzel kişiliklerinin oluşumunun izin koşuluna bağlanmadığı"; sendikaların "kuruluş belgelerinin ilgili mercie verilmesiyle tüzel kişilik kazandığı"; "idarenin anılan tüzel kişiliklerin kuruluş ve faaliyetlerine müdahale etmemesi esasının benimsendiği" ve "dolayısıyla anılan tüzel kişiliklerin kuruluş ve faaliyetlerine idarenin genel kolluk yetkisini kullanmak suretiyle müdahalesini mümkün olmadığı" açıkça belirtilmiştir.

2) Sendika ve toplu pazarlık haklarını kamu görevlilerini de kapsayacak biçimde güvenceye alan ve bu hakların uluslararası kaynaklarını oluşturan:

—İnsan Hakları Evrensel Bildirisi.

—İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler Avrupa Sözleşmesi.

—Avrupa Sosyal Şartı,

—Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkının Korunmasına İlişkin 98 sayılı Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Sözleşmesi,

—Sendika Özgürlüğüne ve Örgütlenme Hakkının Korunmasına İlişkin 87 sayılı ILO Sözleşmesi.

—Kamu Hizmetinde Örgütlenme Hakkının Korunması ve İstihdam Koşullarının Belirlenmesi Yöntemlerine İlişkin 151 sayılı ILO Sözleşmesi,

Türkiye tarafından onaylanmış bulunmaktadır.

Anayasa'nın 90 ıncı maddesi uyarınca usulüne göre yürürlüğe konulmuş uluslararası sözleşmeler kanun hükmünde olduğundan, yukarıda belirtilen sözleşmeler iç hukukumuzla bütünlükle bağlayıcılık kazanmıştır. Nitekim, 10.11.1992 tarihli Danıştay Onuncu Dairesi kararında da, onaylanan sözleşmenin iç hukukun bir parçası haline geldiği ve "İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesinin yasayla usulüne göre onaylanması nedeniyle iç hukuka intikal etmiş bulunduğu" vurgulanmıştır. Kuşkusuz bu görüş, onaylanmış bulunan tüm uluslararası sözleşmeler, dolayısıyla 87, 98 ve 151 sayılı ILO sözleşmeleri için de geçerlidir.

3) Hükümet Programımızda öngörülen vaatler çerçevesinde onaylanan "87 sayılı Sözleşme'nin Onaylanması Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı'nın Hükümet gerekçesinde; İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Avrupa Sosyal Şartı Başlangıcı ve Birinci Bölümü, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Anayasası Başlangıcı, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi ve 98 sayılı ILO Sözleşmesi dolayısıyla, "Kamu personeli dahil tüm çalışanlara sendikalaşma ve toplu pazarlık hakkının tanınmasının ülkemizde esasen üstelenmiş bulunduğu" ve bu belgeden doğan yükümlülüğün" 87 sayılı ILO Sözleşmesi'nin onaylanması ile yerine getirilmiş olacağı" açıkça belirtilmiştir.

4) Anayasamıza göre, Türkiye Cumhuriyeti "..... insan haklarına saygılı,..... demokratik, ve sosyal bir huku devletidir." ve bu ilke-

ler "değiştirilemez ve değiştirilmesi teklif edilemez". Yine, Anayasamıza göre, "Anayasa hükümleri, yasama, yürütme, yargı organlarını, idare makamlarını, diğer kuruluş ve kişileri bağlayan temel hukuk kurallarıdır". Usulüne göre onaylamakla "kanun hükmünde" değer taşıyan ve iç hukukumuzun parçasına dönüşen 87, 98 ve 151 sayılı İLO Sözleşmeleri ile İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi, "insan hakları belgeleri" olarak "insan haklarına saygılı devlet" ilkesi gereğince idare makamlarını da bağlamaktadır. İşçilerden başka kamu görevlilerine de sendika kurma ve sendikal etkinliklerde bulunma ile başka sendikal hak ve güvencele tanıyan bu sözleşmelerin idare makamlarınca doğrudan doğruya uygulanması, aynı zamanda "hukuk

devleti" ilkesinin de bir gereğidir.

5) Hükümetimiz, kamu görevlilerinin sendikal haklarını bu sözleşmeler çevresinde düzenlemeyi amaçlayan hazırlık ve çalışmalarını hızla sürdürmektedir. Ancak, tüm kamu yetkililerinin, bu çalışmaların sonuçlarını beklemeksizin, kamu görevlilerinin sendika kurma, sendikalara üye olma, sendikal etkinliklerde bulunma yolundaki başvuru girişimlerini engellememesi; sendikaların genel kurul yapma, kendilerini ve çalışmalarını tanıtıcı yayınlar çıkarma, çeşitli toplantılar düzenleme, kültürel ve sanatsal etkinliklerde bulunmalarını kısıtlayıp yasaklamaması; sendika yönetici ve üyelerine sendikal çalışmalarını nedeniyle disiplin cezaları

uygulanması yoluna gitmemesi; sendikaların kuruluş ve etkinliklerine genel kolluk yetkisini kullanarak müdahale etmemesi; sendikalarla diyalog içine girerek işbirliği yapması, görüş ve önerilerini alması hem Anayasamızda yer alan insan haklarına saygı ve sosyal hukuk devleti ilkelerinin, hem de onayladığımız uluslararası sözleşmeler ile adli ve idari yargı organlarımızca verilen kararların bir gereğidir.

Hükümetçe üzerinde önemle durduğumuz bu konuda, her kademedeki yetkilinin, kendilerinden beklenen sorumluluk duygusu ile gerekli titizlik ve duyarlılığı göstermesini rica ederim.

Erdal İNÖNÜ
Başbakan Vekili

BEYOĞLU 3. Asliye Hukuk Mahkemesi KARAR

ESAS NO: 1992/143

KARAR NO: 1993/177

HAKİM: BEKİR SITKI ALPARSLAN 14333

KATİP: NAZAN KAÇAN

DAVACI: K.H. İSTANBUL VALİLİĞİ

VEKİLİ: AV EMİN KARGILI- İst. Barosu Avukatlarından

DAVALILAR: Tüm Maliye Sen adına 1- İRFAN ERDEMOĞLU 2- HASAN YAĞIZ 3- HÜSEYİN ALKAN 4- BAHTİYAR ALKAN 5- ABDURRAHMAN UZUN 6- YASEMİN GÜRÇAY 7- İSMAİL ŞAHİN 8- BAYRAM KESKİN 9- SAİM ÖZBAYRAK

VEKİLLERİ: AV ALI KIRDOK-AV RECEP MEMİŞ- İst. Barosu Avk.

DAVA: SENDİKA FAALİYETLERİNİN DURDURULMASI

DAVA TARİHİ: 11.2.1992

KARAR TARİHİ: 9.3.1993

Beyoğlu Cumhuriyet Savcılığının 11.2.1992 tarih 2859/2193 sayılı davanamesiyle açılan davanın yapılan açık duruşması sonunda:

Açıklanan davanamede Tüm Maliye Sen adlı sendikanın faaliyetinin durdurulmasına ve kapatılmasına karar verilmesinin talep olduğu görülmüştür.

Davalılar davanın reddini istemişlerdir.

Tarafların delilleri toplanmış ve faaliyetinin durdurulması ile kapatılması istenilen Tüm Maliye Sen Sendikası Mensuplarının Memur Statüsünde buldukları işçi olmadıkları anlaşılmaktadır. Bu konuda taraflar arasında uyuşmazlık yoktur. Uyuşmazlık 2821 sayılı kanunun sendika kurma hakkının sadece işçi ve işverenlere tanınıp tanınmadığı noktasında toplanmaktadır.

İstanbul Valiliği Emniyet Müdürlüğü'nün 10.2.1992 tarihli 12678 sayılı yazısında bu husus açıklanmış ve Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 23.11.1990 tarihli 1990/12212 es. 990/12425 K sayılı ilamında bu gibi davalara bakma görevinin ASLİYE HUKUK Mahkemelerinde olduğu belirtilmiştir. Türk Hukuk Mevzuhatında sendikanın faaliyetinin durdurulması feshini gerektiren bir neden yoktur. Sendika özgürlüğüne ve örgütlenme hakkının kullanılmasına ilişkin 87 sayılı sözleşmenin onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun 25.11.1992 tarihli 3847 sayılı kanun ile Resmi Gazetede neşredilmiştir. Bu sözleşmeye göre ve açıklandığı şekilde davalıların kurdukları anlaşılabilir sendikanın feshini ve kapatılmasını gerektirecek bir neden bulunmadığından davanın reddi gereği aynı hususlar Danıştay 10. Dairesinin 10.11.1992 tarihli 91/262 es. 992/3211 sayılı kararında belirtilmiştir.

Bu durumda kamu personelinin sendikalaşma hakkının kullanılmasını engelleyen bir hüküm bulunmadığından tüm toplanan delillerle davanın reddi gerekir.

HÜKÜM: Yukarıdan beri açıklanan sebeplerle:

1- Davanın Reddine,

2- Hazine harçtan muaf olduğundan harf alınmasına yer olmadığına, Mahkeme masraflarının davacı yanında bırakılmasına,

3- Davalı vekili için avukatlık ücret tarifesine göre takdiren 250.000.- TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalılara verilmesine,

4- Temyizi kabil olmak üzere verilen karar usulen tevhin kılındı. 9.3.1993

Hakim

Bekir Sıtkı ALPARSLAN

14333

Mühür

İmza

KÜLTÜR-SANAT

KISSADAN HİSSE

KEKLIK

Kasabanın hayvan pazarı o gün oldukça yoğun bir alış-veriş yaşıyordu. Alışverişin hızlandığı bir saatte elinde bir kafesle bir adam gelerek "ÖZELLİĞİ OLAN KEKLIK" diye bağırma başladı. Etrafına pek çok insan toplanınca da kekliğin özelliğini anlatmaya başladı. "Bu keklik avcı kekligidir. Bu keklikle dağa giden avcı kekligi bir kenara bırakarak kendisi pusuya yatar. Bu kekliğin sesine dağlardaki diğer keklikler hemen yanına toplanır ve pusudaki avcı da diğer kekligi vurur" deyince, biri hemen fiyatını sorar. Kekliğin sahibi 10.000.000.- TL gibi çok yüksek bir fiyat istemesine rağmen fiyatını soran kişi hemen cebinden paralarını çıkartarak kekligi satın alır. Alır almaz da hemen kekligi kafesten çıkartıp boynunu koparıp atarak merak içerisinde seyreden halk ne olduğunu anlayamadan şaşkın şaşkın bakarken kekligi satın alan adam kendi kendine konuşur. "Daha az bile yaptım. Kendi soyunu (Arka-daşlarını) satan bir yaratığa bu ceza azdı bile" diyerek hayvan pazarını terk eder.

Tüm Maliye-Sen
Eskişehir Şubesi

AÇLARIN GÖZBEBEKLERİ

Değil birkaç
değil beş on
otuz milyon
aç
bizim!
Onlar
bizim!
Biz
onların!
Dalgalar
denizin!
Deniz
dalgaların!

Değil birkaç
değil beş on
30.000.000
30.000.000!

Açlar dizilmiş açlar!
Ne erkek, ne kadın, ne oğlan,
ne kız

sıska cılız
eğri büğrü dallarıyla
eğri büğrü ağaçlar!
Ne erkek, ne kadın, ne oğlan,
ne kız

açlar dizilmiş açlar!
Bunlar!
yürüyen parçaları
o kurak
toprakların!
Kimi
kemik
dizlerine vurarak
yuvarlak
bir karın
taşıyor!
Kimi
deri... deri!
Yalnız
yaşıyor
gözleri!
Uzaktan
simsiyah sivriligi
nokta nokta uzayıp damara batan
kocaman başlı bir nalın çivisi gibi
deli gözbebekleri,
gözbebekleri!
Hele bunlar
hele bunlarda öyle bir ağrı var ki,
bunlar
öyle bakarlar ki!
Ağrımız büyük!
büyük!

büyük!
Fakat
artık imanımıza inemez tokat!
Demirleştii bağrımız,
çünkü ağrımız
30.000.000
deli gözbebekleri!
gözbebekleri!
Ey
beni
ağzı açık
dinleyen adam!
Belki arkamdan bana
bu kalbini
haykırana
"kaçık"
diyen adam!

Sen de eğer
ötekiler
gibi kazsan,
bir mana
koyamazsan
sözlerime

bak bari gözlerime;
bunlar:
Deli gözbebekleri!
gözbebekleri!

Nazım Hikmet (1922)

ÖZGÜRLÜK VE BARIŞ

Çıkabilsem göklere
Özgür bir kuşun kanadında
Dolaşsam tüm dünyayı
Elimde olsa barışın, sevginin,
kardeşliğin

tohumları
Yayabilsem dünyanın dört
bir yanına

Olabilsem tüm ezilen
insanların yanında
Bazen bir Filistinlinin
yüreğinde,

Bosnalı bir bebenin
yanbaşında
Kürt bir ananın gözyaşında
Bir emekçiyile alanlarda
Sömürüye meydan okuyuşuyla
Mukadder Alp
Z. Burnu V.D.

Demokrasi ve Sendika

Devletin çeşitli organlarında görev alan yetkililer İnsan Hakları, Demokrasi, Özgürlük, Bağımsızlık denilince mangalda kül bırakmazlar. Hukuk devletin erdemleri anlatılır. Ücret dengesizliğinden yakınılır. Bir önceki iktidarın keyfi tutumları eleştirilir. Açıklık şeffaflık denilir. Halkın yoksulluğuna tim-sah gözyaşları dökülür. Demokrasinin yerleşmesi için sivil toplum örgütlenmelerinin vaz geçilmezliği anlatılır. Ülke ekonomisini bu hale getirenler kendileri değilmiş gibi dışarıdan suçlu aranır. Hayali ihracatçılar, vergi kaçakçıları, soyguncular vurguncular neredeyse kahraman ilan edilir. Ve bu grubun ne kadar yetenekli olduğu anlatılır.

Bu özetlemeye çalıştığım tablo her dönem yetkili ağzların dilinden düşürmediği propaganda malzemeleridir. Ama bunların gereğinin yerine getirilmesi istendiğinde karşımızda muhatap bulmak mümkün değildir. Çoğu sorunların yasa ve kanunlardan kaynaklandığı bilindiği halde 12 Eylül tarafından şekillendirilen bu günkü siyasi partiler ve sözcüleri kendilerine ve çevrelerine menfaat sağlayan hiç bir yasa ve kanunu değiştirmek gibi bir niyetleri dahi olmadığını ortaya koymuşlardır. İş başına gelen hiç bir hükümet açık seçik ortada duran yolsuzluk, hırsızlık ve kaçakçılığın üzerine gitmemiş her defasında var olanlara yenilerini eklemiştir. Demokrasiyi dilinden düşürmeyen hükümet yetkilileri demokrasilerin temel taşları olan sivil toplum örgüt-

lerine karşı hukuk dışı her yolu kullanarak etkisiz hale getirmeye çalışmaktadır. Bunun en son örneklerini diğer sivil toplum örgütlenmeleri gibi Sendikamız Tüm Maliye Sen açıkça yaşamaktadır. (Sürgünler, soruşturmalar, Sendikal faaliyetlerin engellenmesi vb.)

İşte böylesi olumsuz bir tabloya rağmen bu ortamdan zarar

Demokrasi mücadelesi ve Sendikal mücadele bir bütündür. Sendikaların sadece ekonomik sorunlarla ilgilenmesi Demokrasi ve insan Hakları ihlallerinde sessiz kalması Sendikaların faaliyet alanını daraltır. Dinamiklerinden koparır kof örgütlenmelere dönüştürür.

gören rahatsızlık duyan iyi niyetli dürüst özverili insanların sessiz kalması mücadeleden kopması beklenebilir, beklenebilir. Hızla gelişen sendikal mücadelede aktif yer alarak demokrasi mücadelesine omuz vermek önemlidir.

Demokrasi mücadelesi ve Sendikal mücadele bir bütündür. Sendikaların sadece ekonomik sorunlarla ilgilenmesi Demokrasi ve insan Hakları ihlallerinde sessiz kalması Sendikaların faaliyet alanını daraltır. Dinamiklerinden koparır kof örgütlenmelere dönüştürür. Sendikal örgütlenmeler hiç bir biçimi mutlaklaştırmadan özgül koşullara denk düşen, kitlelerin ufkunu açan somut kazanımlara ve birlikteliklere yönelen eylem ve faaliyetleriyle daha uzun soluklu mücadelelere kitlelerini hazırlamak göreviyle karşı karşıyadır.

Bu süreçte sendikamız Tüm Maliye Sen üzerine düşen sorumluluğun bilincindedir. Bir

tarafından sendikamız Tüm Maliye Sen üzerine düşen sorumluluğun bilincindedir. Bir taraftan kendi iç sorunları (Kurumsallaşma, örgütlenme) en kısa sürede aşarak Maliye emekçilerinin hak ve çıkarları doğrultusunda en geniş mücadeleyi örgütleyecektir. 3 Temmuz Ankara eylemi 15 Temmuz ve 26 Temmuz iş bırakma eylemleri

çeşitli eksik ve yetersizliklerimize rağmen mücadele hattımızın ne olduğunu ortaya koymuştur. Sendikal mücadelenin başarısı somut taleplere yönelerek bu mücadele hattının daha da geliştirilmesine bağlıdır. Bilindiği gibi düşük ücret özelleştirme sendikasılaştırma işten atmalar, tüm demokratik gelişmelerin baskı altına alınması politik tercih sorunudur. Bu tercihi halka karşı kullanarak işçilere ve Kamu emekçilerine karşı topyekün saldırıya geçen çevrelere verilecek en iyi cevap topyekün mücadele olmalıdır. Bu günden bu birlikteliklerin yaratılması için gerekli çalışmalar başlatılarak tüm emekçilerin birlikte mücadelesi hedeflenmeli grevli toplu sözleşmeli sendika mücadelesinin aynı zamanda özgürlük ve demokrasi mücadelesi olduğu unutulmamalıdır.

Nafi MARAŞ
Genel Sekreter.

Ankara ve İstanbul'da Maliyeciler Haykırdı: "Servis, Kreş Hakkımız Söke Söke Alırız"

Tüm Maliye Sen Ankara Şubesi, Genel merkez yönetim kurulunun almış olduğu Toplu Sözleşmeye çağrı mitingi kararı çerçevesinde Ankara Maliye ve Gümrük Bakanlığı çalışanlarından birer hafta ara ile 6.000 adet servis ve kreş talep dilekçesi almış olup, bu dilekçeler Ankara Defterdarlığı önünde yapılan kitlesel basın açıklaması ile Maliye ve Gümrük Bakanlığı özel kalem evrakına intikal ettirilmiştir.

Basın açıklaması 18 Mayıs 1993 günü saat 12.30'da yaklaşık 500 kişinin katılımı ile birlikte davullu zurnalı ve coşkulu bir eylem şekline dönüşmüş olup eyleme katılan kitle "Toplu sözleşme hakkımız Grev silahımız", "Söz yetki karar

çalışanlara", "Servis Kreş Hakkımız söke söke alırız" Yaşasın sendikal mücadelemiz, Yaşasın Tüm Maliye Sen" sloganlarını haykırarak eylemi saat 13.00'te olaysız şekilde sona erdirmiştir.

Tüm Maliye Sen ANKARA ŞUBESİ

Tüm Maliye Sen İst. 3. No.lu Şubeye bağlı Kartal, Küçükyalı, Pendik Vergi Daireleri 3'lü kompleks olarak işyerlerindeki çalışanların acil talebi olan kreş istemlerini değişik tarihlerde İstanbul Defterdarlığı ile görüşmelerinde Defterdarlığın vurdumduymaz tavrı veya istemleri kulak arkası yapmasının sonucu Vergi Dairesi çalışanları ortak bir karar alarak 10 Haziran 1993 tarihinde saat 12.30'da Kartal Meydanında bir basın açıklaması yapma kararı aldılar. Belirtilen tarihte Kartal Meydanı'nda toplanan 400 Maliye Emekçisine polis müdahale ederek basın

açıklaması yapılmasını engellemeye çalıştı. Buna rağmen Vergi Dairesi çalışanları 3 kompleksin önünde toplanarak ellerinde dövizleri ve ailelerin yanlarında getirdikleri çocukları ile hep bir ağızdan istem ve taleplerini sloganlarıyla dile getirirken ortak basın açıklamasını da okudular. Basın açıklamasında devletin çalışanlara sahip çıkmadığı gibi çalışanların çocukları da sokaklarda veya mahallelerde başı boş sähipsiz büyümektedir. Biz çocuklarımızın bu ülkenin yarımın geleceği olarak yetişmesini başıboş ve kimsesiz olmadıklarını sorumluluğundan hareket ve çocuklarımızın geleceğine sahip çıkmaya kararlıyız. Yetkilileri uyarıyoruz. Yasalarda var olan yükümlülüklerini yerine getirsinler. Ne kamu çalışanları ne de kamu çalışanlarının çocukları sähipsiz değildir. Onlar bizim taleplerimize ne kadar duyarsız olurlarsa olsunlar biz örgütlü gücümüzle ve gur sesimizle sağır kulaklara ve kör gözlere buradan sesleniyoruz. Sesimize kulak verin yoksa biz de hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanarak köle olmadığımızı yaşamı biz üretiyorsak haklarımız noktasında da biz karar vereceğiz dediler. Dört-yüzü aşkın maliyecinin alkışlı sloganlı dövizli ve pankartlı bir saati aşkın eylemi sona ererken polislin göstericiler içerisinde 5 maliyeciyi gözaltına almasına müdahale eden örgütlü maliye çalışanları arkadaşlarını polislin elinden aldılar ve eylem olaysız sona erdi.

İst. 3 No.lu Şube

MA-DER FESH EDİLDİ

Maliye çalışanları, 24 Ocak 1990 yılında ilk örgütlülüğü olan Maliye çalışanları Yardım-laşma ve Dayanışma Derneği kuruldu. I. Genel Kurulunu 115 üye ile yaptı. II. Genel kuruluna katılan üyelerin kararıyla tüzük gereği 41 üye üyelikten uzaklaştırıldı. Ma-Der III. Genel kurulunu 17 Nisan 1993'de dernek merkez binasında 34 üyenin katılımıyla yaptı. Divan seçiminden sonra gündem okundu. Sonra derneğin feshi yönünde divana bir önerge verildi. Bunun tartışılmasından sonra çoğunluk feshi kararı yönünde oy kullandı. Mal varlığı Tüm Maliye Sen İstanbul şubelerine bağışlandı.

Kamu Çalışanları Sendikaları ile Türk-İş Toplandı: Emekçilerin Birliği Mücadeleden Geçer

TÜRK-İŞ (Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu) Kamu Çalışanları Sendikalarına 26.07.1993 tarih 93-1005. 6/1 sayılı bir yazı ile "Ülkemizin Demokratikleştirilmesi ücretli çalışanların ve tüm hakkımızın güvencesi, refahı ve mutluluğunun sağlanması için birlikte neler yapabiliriz." adlı bir toplantıya çağırdı. 27.07.1993 tarihinde TÜRK-İŞ Genel Merkezi Ankara'da yapılan toplantıya TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, TÜRK-İŞ yöneticileri ile 21 Kamu Çalışanı Sendikaları Başkanlarının katıldığı toplantı, sabah 10.00'da başladı dört saat sürdü. Sendikamız adına Genel Başkan İrfan ER-DEMOĞLU katıldı. Genel Başkanımızın TÜRK-İŞ'de yapılan toplantıda yaptığı konuşmayı aşağıda yayınlıyoruz.

Sayın Başkan, Değerli Kamu Çalışanı Sendikalarının Başkanları Genel Başkanı olduğum Tüm Maliye Çalışanları Sendikası olan Tüm Maliye Sen, işkolu olarak Maliye ve Gümrük Bakanlığına bağlı kurumlarda çalışan kamu emekçileri arasında örgütlenmektedir. Hukuksal olarak "Memur" statüsünde tanımlanan maliye emekçilerinin toplamı 94.000 kişidir. Bu işkolunda 1989'dan bu yana örgütlenme çalışması içinde bulunan sendikamız Tüm Maliye Sen, 1992 yılında, 425 kurucu ile kurulmuştur. Genel Merkezi İstanbul'da olan sendikamız, bugün 20.000'i aşkın üyesiyle 63 ilde şube ve temsilcilik düzeyinde örgütlenmiş bir sendikadır.

Sınıf ve Kitle Sendikacılığı anlayışını temel alan sendikamız, tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesi temelinde yürüttüğü örgütlenme ve mücadele anlayışıyla, sendikal mücadelenin özü olan Bağımsız, Demokratik, Fiili ve Meşru çalışma tarzını gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

Kendi sorunlarımızı işçi sınıfının sorunundan ayrı tutmayan Maliye emekçileri, bu anlayışla sürdürdüğü mücadelesiyle, "memur ideolojisi" diye adlandırılan

devletin kapıkulu olma tutumunu yıkarak emekçi sınıfının bir parçası olduğunu öğrenmektedir. Resmi devlet ideolojisinin dayattığı işçi-memur-sözleşmeli personel gibi yapay ve suni ayrımlara karşı çıkan sendikamız devlet güdümünde bir sendikacılık anlayışını da şiddetle reddetmektedir.

Bu ilkeler ışığında, mücadele hedeflerimiz Ortak Çalışanlar Yasası'nı önüne koyan bir perspektifi sonuna kadar savunuyoruz.

Sermayenin uluslarüstü bir düzeyde örgütlendiği günümüzde, emekçi kesimlerin de sermayeye ve onun temsilcisi olan devlete karşı verecekleri mücadelede kazanımlar elde edebilmelerinin yolunun, ancak ve ancak en genel demokratik emekçiler cephesinin yaratılması ve birlikte mücadele vermesinden geçtiğini biliyoruz. Örgütlenmemizin başından bugüne kadar da bunu savunduk ve bu perspektifle hareket ederek en genelde kamu emekçilerinin eylem ve güç birliğini yaratmayı başardık. Ne yazık ki tüm ısrarlı çağrılarımıza rağmen işçi sendikaları ve konfederasyonlar

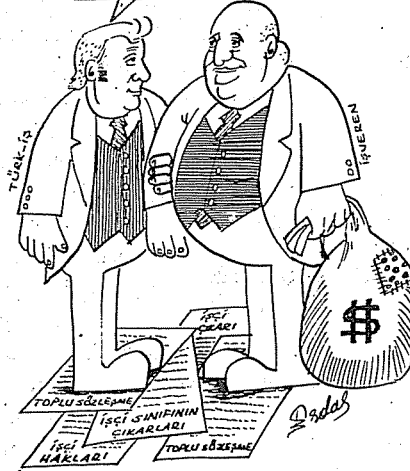
bu çağrılarımızı yanıtız bıraktılar. Ya bizleri hafife alır bir tarzda küçümseyerek yaklaştılar ya da bizim taleplerimiz için göstermelik demeçlerle yetindiler.

Bugün gelinen bu aşamayı olumlu bulmakla birlikte henüz daha kaygı ve endişeler taşımaktayız. Gönül isterdi ki, bu bir araya geliş, ülkede yaşanan sorunların bir dayatması olarak değil, emekçilerin çıkarları doğrultusunda, gerçekçi politikaların yaratılıp uygulanması için özgür irademizle yarattığımız bir dayanışma sonucunda olsun.

Herşeye karşın, bugün birlikte çözmeye girişebileceğimiz birçok sorun bulunmaktadır. Ancak bunun ilk şartı bugün bir araya gelmemiz sadece günü kurtarmaya yönelik olmamalıdır. Ya da sadece bir sendikanın veya konfederasyonun sorunları öne çıkarılmamalıdır.

İşçi ve Kamu Çalışanları Sendikaları olarak, önce-

NE DEMEK GENEL GREV?
ULUSAL EKONOMİYİ KURTARMALI, İŞÇİ VE
İŞVERENLERİMİZ EL ELE VERMEĞİDİR!

likle ivedi çözüm bekleyen güncel sorunlarımızın çözümüne yönelik kısa vadeli bir plan doğrultusunda kararlar alıp durmaksızın gerçekleştirmeye girişmemiz yaşamsal bir önem taşımaktadır. Ancak bu sorunlarımızın gerçekte daha kapsamlı sorunlardan kaynaklandığı bilinciyle, orta ve uzun vadede yaratacağımız programlarla ekonomik-demokratik ve siyasi sorunlarımızı ortaya koyup ortaklaşan sorunlarımızın çözümünü birlikte aramalı ve kendi özgül sorunlarımızın çözümünü noktasında da dayanışma içerisinde olmalıyız.

Bu yaklaşımın ışığında, Kamu Çalışanlarının işçi ve emekçilerin acil çözüm bekleyen sorunlarını şu şekilde sıralayabiliriz:

1- Hükümetin vermiş olduğu zamların geri alınması, Kamu Çalışanları sendikalarının Toplu Sözleşme masasına çağırılması birincil talebimizdir.

Bugün kamu çalışanları sendikalarının Toplu Sözleşme yapmasının önünde hiçbir hukuksal engel yoktur. Tek engel devletin tutumudur. Ve sendikal mücadelenin tarihi bizlere bu doğal ve meşru

Kendi sorunlarımızı işçi sınıfının sorunundan ayrı tutmayan Maliye emekçileri, bu anlayışla sürdürdüğü mücadelesiyle, "memur ideolojisi" diye adlandırılan devletin kapıkulu olma tutumunu yıkarak emekçi sınıfının bir parçası olduğunu öğrenmektedir.

hakkımızın ancak emekçilerin birlikte mücadelesiyle kazanılabileceğini göstermektedir.

Tansu Çiller'in Başbakanlığı'nda kurulan ve programının esası emekçilere "Acı İlaç" içirtmek olan 2. Kotalasyon Hükümeti'nin politikalarına karşı tüm emekçilerin ortak mücadelesi yaratılmalıdır. Kamu çalışanlarına son yılların en komik zammını reva gören hükümetin, sözleşmeleri süren 600-700 bin kamu işçisine nasıl bir iyileştirmeyi uygun göreceği açıktır. Bu sözleşmelerde yürütülecek politikalar ve elde edilebilecek kazanımlar bu hükümet döneminde yürütülecek sendikal mücadelenin esasını oluşturacaktır. Bu nedenle bu dönemdeki sorunların çözümü için yaratılacak ortak mücadele yaşamsal bir önem taşımaktadır.

2- Hükümet, Kamu Çalışanları Sendikalarına hazırladığı yasa taslağı ile Bağımsız, Demokratik kurumlar halinden çıkarıp kendine bağımlı, Grev ve Toplu Sözleşme hakkı olmayan DANIŞMA KURULLARI biçiminde etkisiz hale getirmeye çalışmaktadır.

Bu yasa taslağı sadece kamu çalışanlarının mücadelesini etkisizleştirmeye yönelik değildir. Bu yasa aynı zamanda biz kamu emekçilerini işçi sınıfından

koparmaya, emekçilerin ortak mücadelesini engellemeye yönelik bir içerik taşımaktadır. Sermayenin ve onun temsilcisi devletin emperyalizmle birlikte uluslar üstü örgütlendiği bir süreçte işçi, kamu çalışanları ve tüm emekçilerin ortak örgütlenmesi, ve eylem ve güç birliği yapması kaçınılmaz bir görevdir.

3- Üçüncü ve en önemli güncel mücadele hedefimiz de emekçileri topyekün tehdit eden özelleştirme saldırısı olmalıdır.

Bilinmelidir ki, özelleştirme politikaları, ekonomik gerekçeleri olan masum bir düzenleme değil, uluslararası sermayenin açık bir sınıf saldırısıdır. Bu sınıf saldırısının yaratacağı yıkım, sadece işçi sınıfına yönelik olmaktan öte daha kapsamlıdır. Bu yıkımın bir ucu ülke sanayisinin temelden tekeller lehine tahrip edilmesi diğer yanı ise ülke ekonomisinin temel girdiler yönünden dışa bağımlılığının artmasıdır.

Bu uygulamalardan da en çok zarar görecektir sınıf emekçiler olacaktır. İşçi ve kamu çalışanları sendikaları özelleştirme saldırı karşısında bu saldırıya zemin hazırlayan hatta ortak olan tutumlardan kesinlikle vazgeçmelidirler. Özelleştirme saldırısına karşı, emekçilerin sınıf çıkarları doğrultusunda politikaların yaratılıp tavizsiz bir biçimde savunulması yaşamsal bir önem taşımaktadır. Bu politikaların esası, bugüne kadar KİT'leri tekellere kaynak aktarmak için, güncel politik çıkarları doğrultusunda kullanan ve çoğunluğu zarar eder duruma getiren siyasal iktidarlar bu kurumları kurtaramazlar. Halktan toplanan vergilerle kurulan KİT'ler, ancak emekçi örgütlerinin katılımı ve denetimiyle yeniden yapılandırılabilir.

Bunun için her kamu işletmesi, bu işletmede çalışan emekçilerin sendikal örgütlülüğü, bu yörede yerleşik halkın yerel yönetim organları ve işletmelerdeki teknik elemanlarını oda örgütlenmelerinin temsilcilerinin oluşturacağı meclisler tarafından yönetilmelidir. Bu meclislere katılacak sendika, demokratik kitle örgütü ve yerel yönetim temsilcilerinin gerçek bir kitle temeline sahip olması ve emekçilerin çıkarlarını her koşulda savunur olmaları kaçınılmaz bir gerekliliktir. Bu meclis aracılığıyla her KİT için gerçekçi bir üretim ve yatırım planı yapılmalı ve gerçekleştirilmelidir. İktidarlardan bu yatırımların karşılığı ve ürünlerin dağıtım için yükümlülüklerin yerine getirmesi mutlaka talep edilmelidir. Bugün Türk-İş, Kamu Çalışanları Sendikaları ortaklaştığı sorunlar ve sorunların çözümü noktasında bir dekarasiyon yayınlayıp bu toplantılara diğer örgütlenmelerde katılarak genişletilmelidir.

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu İlkeleri ve İç İşleyişi

Kamu çalışanları sendikaları platformunun zaman zaman tıkanması ya da çalışmalarında yetersiz kalması ve bu nedenle sıkça eleştirilmesinin nedeni platformun ilkesizliği değildir. Platformun ilkeleri her zaman olmuştur. Ancak bu ilkelere yeterince uyulmaması aksaklıklara neden olmuştur.

Aşağıda bir kez daha belirtilen bu ilkelere ve iç işleyiş kurallarına uyulduğunda platformun iç işleyişinde meydana gelen aksaklık ve tıkanıklıklar kendiliğinden ortadan kalkacaktır.

PLATFORM İLKELERİ:

1- "Hak verilmez alınır" temelinde çalışmalar sürdürülür.

2- Sendikal mücadele Demokrasî mücadelesinin bir parçasıdır.

3- Sendikalar devletten, işverenlerden ve siyasi partilerden bağımsızdır.

4- İşkolu sendikacılığını savunur, işyeri ve meslek sendikacılığına karşı mücadele eder.

5- Devlet sendikacılığına karşı mücadele eder.

PLATFORM İÇ İŞLEYİŞ İLKELERİ:

1- Platformda yer alan sendikalar alınan her kararı onaylamayabilirler. Onaylamadıkları karara uymayabilirler. Ancak, onaylamadıkları kararların aleyhinde propaganda yapamaz, eylemliliklerde yer almazlar. Son anda, düzenlenen eylem ve etkinliklere katılmak isterlerse alınan bütün kararlara uymak zorundadırlar.

2- Platformda yer alan sendikalar onayladıkları kararlara uymak zorundadırlar. Uymayan sendikalara platformdan çı-

karılma yaptırımı uygulanacaktır.

3- Platforma katılmak isteyen sendikalar için gözlemci süresi 2. toplantı sonucunda platforma sürekli olarak katılmak isteyen sendika bu isteğini platform yürütmesine yazılı olarak bildirir.

4- Sendikalar karar sürecine katılıyorsa eylemin örgütlenmesinde sorumlu oldukları gibi, o kararın hayata geçirilmesinde de çaba sarfetmek zorunluluğu vardır.

5- Sendikaların platforma her türlü katkıları eşitlik temelindedir.

6- Platform toplantı gündemlerini, toplantının yapılacağı tarihten en az bir hafta önce sendikalara dönem yürütme komitesi tarafından yazılı olarak bildirir. Sendikalar, toplantı gündemlerini kendi organlarında tartışılarak görüş ve kararlarını Y.K imzası ile yazılı olarak platforma getirir.

7- Platform gündemlerinde mutabakatsağlanmadan, kararlar kesinleşmeden şubelere bildirilemez.

8- Şubeler platformu kendi buldukları il bazında kararlar alır. Genel Merkezler Platformun aldığı olduğu kararları uygular. Eylem ve etkinlikler bitinceye kadar kararları tartışamaz ve değiştiremez.

9- Platform toplantılarına 3 (üç) kez üst üste katılmayan sendikaların üyeliği gözden geçirilmeli, üyelikleri askıya alınmalı, gerekirse platformdan çıkarılmalıdır.

10- Platform ayda bir periyodik olarak toplanır. Toplantının

yer ve tarihi bir önceki toplantıda belirlenir.

11- Dönem Yürütmesinin çağrısı üzerine olağanüstü toplantı yapılabilir.

12- Platform Dönem toplantıları 3 (üç) ayda bir yapılır. Dönem toplantılarına sendikaların Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin tamamı katılır.

13- Platform Dönem Yürütme Komitesinin görev süresi 3 (üç) aydır. Ancak bu süre dönem sonu toplantılarında gerekli görüldüğünde uzatılabilir.

14- Platform Dönem Yürütme Komitesi 3 (üç) sendikadan oluşur. Kendi aralarında bir başkan, bir başkan yardımcısı, bir mali sorumlu belirler.

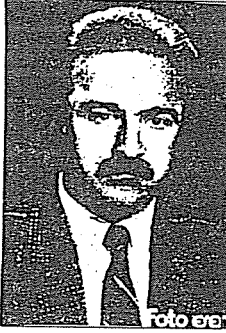
15- Dönem sonunda Dönem Yürütme Komitesi çalışma ve mali rapor hazırlayıp platforma sunar.

16- Sendikaların sıralanışı platforma giriş sırası göz önünde bulundurularak yapılır. (Sıralanışı aşağıya çıkarılmıştır.)

Yukarıda belirlenen platform ilke ve iç işleyiş kuralları, platformun 24-25 Temmuz 1993 tarihlerinde İstanbul'da yapmış olduğu dönem sonu toplantısında aşağıda isimleri bulunan sendikalar tarafından oy birliği ile kabul edilmiştir.

Eğit-Sen • Tüm Bel-Sen
Tüm Sağlık-Sen • Tarım-Sen
Demiryol-Sen • Tüm Maliye-Sen
Tüm Haber-Sen • Ener-Sen
Tüm Hava-Sen • Tüm Yargı-Sen
Maden-Sen • Tüm Sosyal-Sen
• Or-Kam-Sen
• Sosyal Hizmet Sen
• Bem-Sen • Sağlık Sen
• Kültür-Sen • Emek-Sen
• Tüm Gıda-Sen

YİTİRDİKLERİMİZ... YİTİRDİKLERİMİZ... YİTİRDİKLERİMİZ...

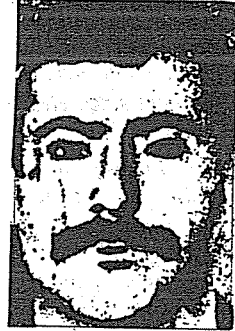
BAKİ UYAR
(1956-1993)
Sendikamız
TÜM MALİYE
SEN'in
Kurucu
üyesi **Baki UYAR**,
27.06.1993

pazar günü Şişli Abide-i Hürriyet Meydanında düzenlenen "DEMOKRASİ ve SENDİKAL HAKLAR MITİNGİ"nden dönüştü, çay molası sırasında aniden fenalaşarak, kalp krizi geçirip 37 yaşında vefat etmiştir. 27.06.1980 tarihinde Alemdar Vergi Dairesinde göreve başlamış olup, 1989 yılından itibaren "Grevli Toplu-Sözleşmeli Sınıf ve Kitle Sendikacılığı"na olan inancı ve mücadele azmiyle, Sendika-

mız TÜM MALİYE-SEN'in kuruluşundan itibaren, Kuruluş Kurultayı Divanında yer almış, sendikamızın Kurucusu bilahare Sendika yürütme Kurulu (Kocaeli) Başkanlığı yapmış, Genel Kurul delegeliği ve aynı zamanda işyeri temsilciliğine seçilmiştir. Arkadaşımızın geride bıraktığı ailesinin acısını bir nebze de olsa giderebilmek, maddi ve manevi sıkıntılarını biraz olsun hafifletebilmek amacıyla YARDIM KAMPANYASI başlatılmış olup, T.C. ZİRAAT BANKASI KOCAELİ MERKEZ ŞUBESİNDE 8079-522 No.lu hesap açılmıştır.

Dostlarının ve arkadaşlarının bu konuda gerekli duyarlılığı göstereceğine inanıyor, dayanışmanın örgütlenmesinde emeği geçenlere teşekkürlerimizi sunarız.

**Tüm Maliye Sen
Kocaeli Şubesi**

MAHMUT TOPRAK
(1962-1993)
Tüm Maliye
Sen İst. 1.
No.lu Şube
Geçici Yönetim Kurulu
Üyesi ve B.
Çekmece
V.D. çalışanı
Mahmut, Yö-

netim Kurulu üyesi olduğu için, işe geç geldiği bahane edilerek keyfi bir şekilde üç ay işyerinden uzaklaştırıldı. Ruhi depresyonun geçirdiği olumsuzluklara yenilerek 12.04.1993'de yaşamı son buldu. Evli ve iki çocuk babası olan arkadaşımızı unutmuyoruz.

Genel Merkez ve Şube Yöneticileri Savcılığa suç duyurumunda bulundu. Soruşturma Valilikçe takipsizlik kararı ile kapatıldı.

İst. 1. No.lu Şube

SİVAS KATLIAMINI LANETLİYORUZ

2 Temmuz 1993 günü Sivas'ta katledilen değerli aydın, yazar ve sanatçı insanlarımızı saygıyla anarken vahşice öldürülmelerine seyirci kalanları şiddetle kınıyoruz. Katillerden hesap sorulmasını takipçisi olacağımızı tüm kamuoyuna ilan ediyoruz.

**TÜM MALİYE SEN
MERKEZ YÖNETİM KURULU**

ANADOLU

Beşikler vermişim Nuh'a
Salıncaklar, hamaklar,
Havva Ana'n dünkü çocuk sayılır,
Anadoluyum ben,
Tanıyor musun?

Utandırım,
Utandırım fıkarcılıktan,
Ele, güne karşı çıplak...
Üşür fidelerim,
Harmanım kesat.
Kardeşliğin, çalışmanın,
Beraberliğin,
Atom güllerinin katmer açtığı,
Şairlerin, bilginlerin dünyalarında,
Kalmışım bir başıma,
Bir başıma ve uzak.
Biliyor musun?

Binlerce yıl sağılmışım,
Korkunç atlılarıyla parçalamışlar
Nazlı, seher-sabah uykularımı
Hükümdarlar, saldırganlar, haydutlar,
Haraç salmışlar üstüme.
Ne İskender takmışım,
Ne şah, ne sultan
Göçüp gitmişler, gölgesiz!
Selâm etmişim dostuma
Ve dayatmışım...
Görüyor musun?

Nasıl severim bir bilsen.
Köroğlu'yu,
Karayılanı,
Meçhul Askeri...
Sonra Pîr Sultanı ve Bedrettini.
Sonra kalem yazmaz,
Bir nice sevda...
Bir bilsen,
Onlar beni nasıl severdi.
Bir bilsen, Urfa'da kurşun atanı,
Minareden, barikattan,
Selvi dalından,
Ölüme nasıl gülerdi.
Bilmeni mutlak isterim,
Duyuyor musun?

Öyle yıkma kendini,
Öyle mahzun, öyle garip...
Nerede olursan ol,
İçerde, dışarda, derste, sırada,
Yürü üstüne - üstüne,
Tükür yüzüne cellâdın,
Fırsatçının, fesatçının, hayının...
Dayan kitap ile
Dayan iş ile.
Tırnak ile, diş ile,
Umut ile, sevda ile, düş ile
Dayan rüsva etme beni.

Gör, nasıl yeniden yaratılırım,
Namuslu, genç ellerinle.
Kızlanım,
Oğullarım var gelecekte,
Herbiri vazgeçilmez cihan parçası.
Kaç bin yıllık hasretimin koncası,
Gözlerinden,
Gözlerinden öperim.
Bir umudum sende,
Anlıyor musun?